Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 383
Vineri 27 decembrie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Trăiască a X-a aniversare a proclamării Republicii Populare Romîne!

Zece ani de mărețe înfăptuiri

DRUMUL spre înălțimile însorite ale socialismului poate fi asemuit cu urcușul către o culme luminoasă de munte, iar sărbătorile noastre cu scurtele popasuri pe care le facem pentru a privi calea străbătută și a ne bucura de frumusețea mereu nouă a împrejurimilor, împrospătîndu-ne forțele. Pentru noi toți ziua de 30 Decembrie este un astfel de popas.

Se împlinesc 10 ani de cînd ziua aceasta a devenit una din cele mai scumpe sărbători ale poporului nostru, zece ani de cînd poporul nostru a alungat monarhia, adăugind la șirul marilor victorii deschise de 23 August 1944 o nouă și mare biruință. Sînt ani de luptă încordată, de făurire a unor planuri îndrăznețe, de mari succese în toate sectoarele economiei noastre. Sînt anii în care industria socialistă a cunoscut un uriaș avînt, în care s-a dezvoltat cu pași mari agricultura, anii în care au înflorit artele și cultura noastră.

Cine nu-și amintește cum arăta satul romînesc de odinioară ! Mai peste tot întîlneai cîteva căsuțe roase de mizerie și sărăcie resfirate în jurul falnicelor conace boierești. Pămîntul, sute și sute de mii de hectare din pămîntul cel mai roditor, uneltele și vitele cele mai bune aparțineau moșierilor și chiaburilor. Mai mult de 700.000 de țărani, după cum spun statisticile burgheze din 1930, n-aveau nici o brazdă de pămînt, iar numărul celor care nu stăpîneau mai mult de 2—3 pogoane se ridica la milioane.

Astăzi, în Republica noastră, pămîntul aparține celor ce-l muncesc. Au dispărut conacele boierești, au dispărut pentru totdeauna moșierii și vătafii care îmboldeau oamenii cu harapnicul la muncă, au fost înlăturați primarii și jandarmii, slugi credincioase ale stăpînirii burghezo-moșierești. O gospodărie colectivă înfloritoare, un cămin cultural sau o maternitate, o cooperativă bine aprovizionată, lumină electrică în locul opaițului sînt realizări care în totalitatea lor, pe întreaga țară, ne dau imaginea cuprinzătoare a adîncilor schimbări care au avut loc în viața satelor noastre în anii puterii populare.

Năzuința țărănimii muncitoare către o viață mai bună e veche de cînd lumea și cu mult sînge și suferință au fost plătite încercările de a o transforma în realitate. Abia în anii puterii populare, în anii de cînd poporul muncitor, în frunte și sub conducerea clasei muncitoare, a devenit singurul stăpîn al soartei sale, țărănimea muncitoare a trecut din lumea întunericului, a asupririi și suferințelor fără seamăn, în aceea a luminii, a bunăstării și perspectivelor mari de viitor.

Partidul a îndrumat agricultura noastră pe calea înfloririi ei. Partidul a sprijinit masele țărănimii muncitoare să-și facă munca mai ușoară și să-și sporească recoltele, arătîndu-le totodată că drumul sporirii într-o măsură cît mai mare a producției agricole, calea creșterii nivelului de trai al oamenilor muncii de la sate este calea unirii lor de bună voie în mari gospodării agricole socialiste. Pornind la început cu pași mici și șovăelnici, înfruntînd împotrivirea deschisă și ascunsă a dușmanului de clasă, șovăiale, lipsa de încredere și experiență, apoi cu pași din ce în ce mai viguroși, socialismul a cucerit puternice poziții în satele noastre.

Astăzi, la cea de a 10-a aniversare a proclamării Republicii, sectorul socialist din agricultură — inclusiv gospodăriile agricole de stat — deține aproape 50 la sută din suprafața agricolă a Republicii. Constanța, una din cele mai importante regiuni agricole ale țării este complet colectivizată. Și în alte regiuni ale țării există acum raioane cu agricultura complet cooperativizată.

Ascultînd îndemnul partidului și văzînd rezultatele dobîndite de gospodăriile colective, recoltele bogate ce cresc pe ogoarele unite, veniturile mari pe care le primesc colectiviștii, mai mult de 1.000.000 de familii de țărani muncitori au pășit pînă acum în formele agricole cooperatist-socialiste.

Dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii noastre are loc pe baza respectării cu strictețe a liberului consimțămînt și printr-o stăruitoare muncă de lămurire și îndrumare. În repetate rînduri, partidul a atras atenția asupra respectării acestui principiu de căpetenie în acțiunea de transformare socialistă a agriculturii, a criticat greșelile săvîrșite în această privință în unele locuri și a luat măsuri pentru înlăturarea lor.

Socialismul aduce în satele țării noastre o viață îndestulată și fericită, pune la îndemîna oamenilor muncii din agricultură cuceririle tehnicii și ale științei pentru a smulge pămîntului recolte cît mai bogate și a asigura dezvoltarea multilaterală a tuturor ramurilor producției agricole. Mulțumită făuririi și dezvoltării industriei de tractoare și mașini agricole și sprijinului acordat țării noastre de către Uniunea Sovietică, agricultura a fost înzestrată an de an cu mijloace tehnice, tractoare și mașini agricole de înaltă tehnicitate. Pe ogoarele țării noastre, unde nu cu mulți ani în urmă tractorul era o raritate, lucrează astăzi 37.000 tractoare față de 4.853 cîte erau în 1938. Neasemuit de mare, față de vremurile cînd Romînia era o țară eminamente agricolă — cum o botezaseră conducătorii burgheziei și ai moșierimii — este și numărul celorlalte mașini agricole.

În nenumărate alte măsuri și fapte se vădește de asemenea politica consecventă a partidului și guvernului de sprijinire materială a țărănimii muncitoare, în scopul ridicării producției agricole și îmbunătățirii traiului ei. Îndrumare agrozootehnică gratuită, cadre de cercetători și specialiști, cantități importante de îngrășăminte chimice, de semințe selecționate produse în stațiunile experimentale, credite pe termen lung, iată cîteva din multiplele forme în care se face simțit ajutorul dat dezvoltării agriculturii noastre de către stat.

Și cum era și firesc, toate aceste măsuri au dus la o creștere simțitoare a producției în toate sectoarele agriculturii noastre. Recolte de 2.007 și 2.117 kg de grîu la hectar — cît a fost în acest an producția medie în gospodăriile colective din raioanele Oradea și Secuieni, față de circa 1.300 de kg cît s-a dobîndit în sectorul individual, producții de 10.000 și 11.000 kg porumb la hectar cît s-a obținut la secția Fărcașele și Dobrosloveni de la gospodăria de stat din Caracal, dovedesc marile progrese pe care le-a făcut agricultura noastră în anii aceștia și posibilitățile nemărginite pe care le oferă marea gospodărie socialistă sporirii producției agricole.

Nimeni nu poate tăgădui că astăzi oamenii muncii din agricultură trăiesc mai bine ca în trecut, se hrănesc și se îmbracă mai bine. Despre aceasta vorbește și faptul că numai în ultimii patru ani aproape 5.000 de colectiviști și-au construit case noi, că în 1957 valoarea zilei-muncă în unitățile agricole cooperatist-socialiste aproape s-a dublat față de anul 1956. În satele noastre există astăzi țărani muncitori, membri ai gospodăriilor colective și cooperativelor agricole care trăiesc așa cum n-au gîndit niciodată să trăiască ei și copiii lor. Colectivistul Constantin Desagă, de pildă, din satul Rugineștí, regiunea Bacău, a primit pentru munca depusă, în cursul acestui an în gospodăria colectivă 4.530 kg grîu, 2.718 kg porumb, sute de kilograme de orz, ovăz, floarea-soarelui, aproape 1.000 kg de vin, plus 27.118 lei, iar produsele ce i s-au cuvenit tov. Răduț Ivan, membru al gospodăriei colective din comuna Stoicănești raionul Drăgănești-Olt, socotind numai grîul și porumbul, depășesc cifra de 10.000 de kg.

Grija statului nostru pentru oamenii muncii se vădește și în salariile îmbunătățite pe care le primesc muncitorii și tehnicienii din agricultură, în sumele mari ce se investesc pentru construirea de locuințe, odihnă, manifestații culturale etc.

Nu toate greutățile și lipsurile au putut fi însă biruite și înlăturate într-un timp atît de scurt. Dar realizările de pînă astăzi, obținute sub conducerea partidului, sprijinul puternic pe care-l dă clasa muncitoare înfloririi agriculturii noastre, sînt tot atîtea garanții că nu există greutăți pe care oamenii muncii să nu le poată birui, nu există sarcini pe care ei să nu le poată înfăptui.

PATRIA

O, Patrie! Lumini tu porți pe frunte,
Te nalți în zori, frumoasă ești în seri.
Din Dunăre și pînă-n vîrf de munte
Azi fluturi steagul noii primăveri.

Se aude zvon în plaiurile tale,
Mașini pornesc și trenuri trec zorite,
Pe-ntinsul tău răsar hidrocentrale
Și orașe cresc în cîntece-nsorite.

Sirene-n zori vuiesc sub bolți curate,
Din mină vin cîntări biruitoare
Și-n Dobrogea, cîmpii îmbelșugate
Unite se răsfață către soare.

O, Patrie! Lumini tu porți pe frunte,
Dușmanii păcii te rivnesc și-acum,
Dar glasul tău, azi liber să se-avînte
Căci noi veghem pe fiecare drum.

Și te-am crescut grădină roditoare,
Cununi de flori pe frunte noi ți-am pus,
Prin ani, mai viu vei străluci sub soare,
Iar steagul tău va flutura mai sus.

NICOLAE NASTA

Intr-un singur an — în primul...

A fost argat. De argăție a scăpat odată cu împroprietărirea. De lipsuri mai tîrziu, prin '49, cînd a prins să-și întărească gospodăria. A scăpat de lipsuri, dar asta nu înseamnă că s-a scăldat în belșug. Se poate spune că pe Ilie Norișor belșugul l-a ocolit un timp. Atît timp cît a ocolit și el gospodăria colectivă. Pînă anul acesta. Cînd s-a înscris în gospodărie — e anul de atunci — Ilie Norișor tot mai avea îndoieli. Puține, dar avea. Se gîndea că i s-o da poate o muncă grea, că poate-l păcălește brigadierul, că... După ce a intrat, cam la o lună, gîndurile acestea l-au părăsit. Îi era mintea numai la muncă. Să nu se facă de rușine, să-și ridice în 3-4 ani o casă în locul vechiturii ce sta să se surpe, să-și facă rost — că nu-i da pace copilul — de un difuzor, dacă se va radiofica satul.

A trecut anul. Primul an de muncă în colectivă. Vizitați-l pe Ilie Norișor. O să vă primească cu vin și țuică. O să vă întrebe dacă poftiți brînză de oaie sau de vacă. O să vă ducă la hambar și o să vă arate cerealele: trei sferturi de vagon. Bani nu mai are prea mulți. A avut cheltuieli mari. Cu casa care mai e încă pe roșu. Zicea Badea Ilie că o să-i trebuiască vreo 4 ani pînă s-o ridice și iată că l-a fost de ajuns unul. Un singur an. La difuzor Badea Ilie a renunțat. Chiar dacă s-o radiofica satul el n-o să instaleze difuzor. Nu-i trebuie. Are aparat de radio. Și mai are Ilie Norișor mobilă, scoarțe... Toate noi. Cumpărate numai după un an de muncă în gospodăria colectivă.

Așa că poftiți pe la Badea Ilie Norișor. Îl cunosc. Vă găzduiește și vă ospătează bine. Are cu ce. Asta-i tot. Ba nu. Uitasem ce-i mai important. Să vă spun unde locuiește. În satul dobrogean Făclia.

C. CURELEA

ÎN CINSTEA ZILEI DE 30 DECEMBRIE

Cereale preluate peste plan

În anul acesta Agevacoopul raional Filimon Sîrbu a avut planificat să preia conform contractelor încheiate o cantitate de 1.037.700 kg. grîu, 277.462 floarea-soarelui și 744.455 kg porumb.

Lucrătorii de aci și-au propus ca cea de a 10-a aniversare a Republicii să-i găsească cu planul de preluare îndeplinit. Organizîndu-și cu chibzuință munca, Agevacoop-ul Filimon Sîrbu a reușit ca pînă la data de 18 decembrie să preia de la producătorii contractanți 1.052.484 kg grîu, 746.508 kg. porumb și 278.396 kg. floarea-soarelui, depășind în felul acesta planul cu o cantitate de 17.603 kg. produse cerealiere.

Fruntașe în munca de preluare a produselor contractate sînt cooperativele de consum din comunele Batogu (președinte Podaru Dumitru), Ulmu (președinte Mogoș Radu) și Jirlău (președinte Bulancea Zaharia) care au depășit cu mult planul.

GH. JALBĂ
corespondent

Zilele schimbului de onoare

O dată cu venirea zăpezilor, mecanizatorii de la S.M.T. Gorneni, regiunea București, s-au retras în stațiune. Pentru ei, încă de la începutul lunii decembrie a și început o nouă perioadă de lucrări: reparațiile de iarnă.

Spre a întîmpina așa cum se cuvine măreața zi de 30 Decembrie vrednicii mecanizatori de la S.M.T. Gorneni au organizat săptămîna trecută — zile de muncă record la reparații.

Cu multă rîvnă au muncit cu toții în aceste zile record. Dintre toți însă s-au evidențiat șeful de brigadă Anghel Anton (care a terminat montajul a două motoare) mecanicul Mihai Găvîrnă (care a recondiționat 6 pompe de injecție) mecanicul Ion Șincan, de la montaj-general și strungarul Ion Tudorache (care a confecționat pînă acum peste 400 diferite șuruburi și lucrează la executarea liniilor de arbori cu borștanga.)

— În cinstea zilei de 30 Decembrie, colectivul de mecanizatori din stațiunea noastră, ne-a spus tov. director Sforaru, — a terminat de reparat 8 tractoare, 11 motoare, au fost revizuite 4 MTZ-uri. Au mai fost reparate 6 pluguri, 3 semănători, 3 discuitoare, 6 cultivatoare suspendate și tractate, precum și 30 de cîmpuri de grapă.

I. LEȘEANU

Importante depășiri

Colectivul de muncă al întreprinderii de contractare și prelucrare a laptelui din raionul Rupea, regiunea Stalin, întîmpină cea de a zecea aniversare a Republicii cu noi succese în muncă. Astfel, planul anual pe întreprindere a fost realizat în proporție de 146 la sută, mari depășiri obținîndu-se la achiziționarea laptelui, precum și la unele sortimente prelucrate în cadrul întreprinderii cum ar fi, la cașcavalul de Dobrogea și Penteleu, brînza de Moldova, telemeaua de oaie etc.

T. TIRNAVOI
corespondent

Prin colectivizarea regiunii Constanța

Largi perspective pentru sporirea producției agricole

Ne răspunde tov. Nicolae Ionescu vice-președintele sfatului popular regional

Deși muncile agricole sînt reduse în această perioadă, totuși e greu să stai de vorbă cu unii tovarăși de la sfatul popular al regiunii Constanța. Sînt mereu pe teren. Într-unul din satele regiunii l-am găsit totuși pe loc, vicepreședinte al Sfatului popular regional Nicolae Ionescu.

— După cum se știe, l-am întrebat, colectivizarea regiunii Constanța pune în fața țăranilor colectiviști sarcini cu totul noi în organizarea și dezvoltarea producției agricole. Din acestea care sînt principalele sarcini?

— În primul rînd punerea mai judicioasă în valoare a condițiilor naturale specifice locului de producție în fiecare gospodărie. Lucru ce nu prea s-a făcut pînă acum. Bunăoară, țăranii individuali din raionul Istria, Băneasa și Tulcea, raioane cu terenuri accidentate, executau arăturile de-a-lungul coastei, ceea ce determina formarea șuvoaielor de apă formate prin ploi și zăpezi și care duceau cu ele la vale solul fertil. Ca urmare, an de an solul devenea mai sărac și producțiile scădeau. În condițiile noastre de acum, cînd pămîntul e fără haturi și în tarlale mari, această lucrare nu se va mai face în lungul pantelor, ci în latul lor, pentru a evita erodarea solului. De asemenea, în condițiile noi se va putea face organizarea teritoriului (pînă acum s-a și făcut acest lucru în 150 de gospodării agricole colective). Îngrășămintele naturale și chimice vor fi folosite ori de cîte ori este nevoie și la timp, iar mașinile agricole își vor găsi un larg cîmp de activitate. Toate acestea puse în practică vor aduce agricultura regiunii noastre pe o treaptă superioară.

— Ce sporuri de recolte vor putea dobîndi gospodăriile agricole colective în urma executării lucrărilor la timp și în bune condițiuni?

— În condițiile noastre pregătirea solului se va putea executa în condiții cu mult mai bune ca înainte. Dacă, de pildă, se însămînțează grîu în arătura executată potrivit regulilor agrotehnice, se vor putea obține sporuri de recoltă între 300—400 kg. la hectar. Aceleași sporuri se pot obține și la culturile ce se însămînțează primăvara în ogor executat din toamnă. În felul acesta, gospodăriile agricole

Interviul nostru

colective vor putea obține sporuri medii de 30.000 tone grîu și 60.000 tone porumb anual.

— După cîte mi-aduc aminte, cu un an în urmă, la o consfătuire, unii colectiviști au ridicat problema semințelor selecționate...

— Acum, și această problemă este aproape rezolvată. 48 de unități socialiste produc semințe de grîu raionat. În acest an, 60 la sută din suprafața cu grîu a și fost semănată cu sămînță de soi. În 1958, trei gospodării agricole colective și anume: gospodăria colectivă Topraisar, raionul Negru Vodă, Cogealac, raionul Istria și Cataloi, raionul Tulcea, vor avea centre de încercarea soiurilor în diferite condiții naturale.

— Știm că și în ce privește creșterea animalelor s-au creat condiții noi. Care sînt acestea?

— În gospodăriile colective se vor putea dezvolta de acum înainte în mod organizat speciile și rasele de animale cele mai potrivite condițiilor noastre naturale. Astfel, vacile roșii de stepă și oile merinos vor juca un rol important în dezvoltarea economică a gospodăriilor agricole colective. Munca de selecție cu ajutorul cadrelor de specialitate ne va ajuta să avem animale cu producție și productivitate ridicată. Creșterea animalelor în gospodăriile noastre colective se face în ferme organizate pe specii, ceea ce crează posibilități mari de a urmări producția și productivitatea, de a se face o alimentație rațională etc.

GH. ROȘU

(Continuare în pag. 4)

In sala de cursuri

Învățămîntul agricol superior a luat o mare dezvoltare în anii Republicii. Mii de studenți învață astăzi în institutele agronomice, pregătindu-se să devină cadre tehnice de nădejde ale agriculturii noastre în plin progres. În fotografie: un aspect dintr-o sală de cursuri a Institutului agronomic „Nicolae Bălcescu" din București.

Stațiuni de mașini și tractoare cu care ne mîndrim

S. M. T. Roman a primit steagul de fruntașă pe regiune

În anul 1957 mecanizatorii de la S.M.T. Roman, regiunea Bacău, au muncit cu vrednicie pentru a executa lucrările la timp și în cele mai bune condiții agrotehnice pe ogoarele unităților agricole cooperatiste deservite.

Încă din iarna anului trecut, ei au pregătit temeinic utilajul și au organizat bine asistența tehnică în teren, prin dotarea atelierului mobil cu uneltele necesare. Totodată, mecanizatorii au fost bine școlarizați. Volumul de lucrări a fost acoperit prin contractări din vreme, iar mecanizatorilor le-au fost create condiții foarte bune de muncă și de trai.

Ca urmare a acestor măsuri, S.M.T. Roman a depășit planul de producție anual cu 27 la sută. În medie, recoltele obținute pe ogoarele unităților deservite au fost următoarele: grîu 1860 kg. la hectar, orz 1660 kg., ovăz 1950, porumb 2044. În sectorul individual, media recoltei la aceleași culturi a fost de: 1450 kg. la grîu, 1500 kg. la orz, 1290 kg. la ovăz și 1530 kg. la porumb.

Mecanizatorii S.M.T.-ului Roman au redus și prețul de cost per hantru cu 17 lei față de cel planificat, ceea ce a adus o economie de 221.200 lei. Numeroși tractoriști, printre care Tabarcea Ion, Rădulescu Ion, Butnaru Gh. și alții, și-au depășit planul cu peste 40 la sută.

Pentru realizările obținute în acest an, în cadrul unei ședințe festive ce a avut loc de curînd, S.M.T. Roman a primit steagul de stațiune fruntașă pe regiune.

TEODOR VRINCEANU
corespondent

„Motorașul mic"

—SCHIȚA—

— Hai, măi Birsane! Zor Frățile. Dați-i drumu'! „Motorașul mic", măi tovarăși...!

Auzind glasul lui Sever Călin, șeful lor de brigadă, cei opt tractoriști își întețiră lucrul. Cercetau cu atenție motoarele K.D.P.-urilor; verificau jocurile supapelor, reglau ambre ajul, făceau alimentarea... Era limpede că se grăbeau să plece undeva.

De cîteva zile, de cînd retrăseseră tractoarele în stațiune, se lăsase frigul. Cu o noapte mai înainte, căzuse o pudră de zăpadă care albise cîmpiile. În atelier era cald baie, că doară instalaseră caloriferi.

Curînd, se ivi și mecanicul șef, un inginer subțirel, îmbrăcat cu o scurtă de piele, purtînd o căciulă cafenie care-i cădea pe ochi. Un grup mare de tractoriști îl înconjurară.

— Unde pleacă ăștia, tovarășe inginer? întrebă cineva. Că nu vor să ne spue...

— Parcă voi nu știți că n-am „făcut" planul de toamnă? răspunse inginerul cu obidă. Mai avem vreo 800 de hantri și...

— Păi nu ne-ați zorit 'mneavoastră să ne retragem? Nu ne-ați anunțat prin stația de radio emisie-recepție? făcu altcineva.

— Ba da. Că se pornise alaltăieri noapte pe ninsoare. Da' acu' a stat și se mai poate ara...

— Se poate pe dracu', vorbi Ioniță, un vlăjgan zgribulit, cu mîinile vîrîte adînc în buzunarul pantalonilor...

De lîngă tractoare se desprinse deodată Sever Călin înalt cum era, cu umerii lați legănîndu-se în mers. De mai mulți ani el era șeful de brigadă fruntaș pe stațiune. Venise de undeva din Ardeal și rămăsese aci, în Bărăgan. Toți îl stimau, deși îl porecliseră „motorașul mic" după o vorbă a lui pe care o folosea atunci cînd voia să spună că trebuie pusă mai multă inimă în lucru. Cînd se apropie, se făcu tăcere. Îl mustră pe inginer:

— De ce nu le spuneți tot adevărul, tovarășe inginer? Apoi către ceilalți: au venit tovarășii de la colectiva din Săpunari. Aseară au venit. Ne-au întrebat că de ce nu le am terminat ogoritul? Mai aveam de arat vreo 300 de hectare. Și noi am plecat ca niște besmetici. Mi-a crăpat obrazul de rușine. Au băgat ei un plug cu doi cai. Merge fain. Dacă merge cu caii, cum să nu meargă cu tractorul, hai? Așa că noi ne înturnăm...

— Fugi de-acolo, măi Severe, ce ești capiu? Doar n-o fi moarte de om dacă le-oți ara la primăvară, zise iar vlăjganul de adineauri. Auzi, să ari pe gerul ăsta!

„Motorașul mic" îl privi lung, parcă în silă. Totuși îi răspunse:

— Acolo, colectiviștii pun la anu' porumb hibrid, mă. Dacă le facem arătura acuma, ar putea scoate cel puțin 3—400 de kile mai mult la fiecare hectar. Pricepi tu, Ioniță? Pricepi ori nu? Ție nu-ți frige d-asta „motorașul mic", hai?

— Păi da, cum nu, făcu celălalt. Așa și la noi, la Siveni mai e de arat. Dar, n-o să pui eu motorul tractorului din nou pe sasiu, după ce l-am demontat, să plec ca voi, ca nebunii, prin zăpadă!

Dar Sever nu-i mai răspunse. Făcu un semn cu mîna a lehamite, adică: să te înțelegi cu unul ca el! Și se înapoie la tractoarele brigăzii, pentru a le face un ultim control.

★

Pe seară, chiar după cină, se ținu o consfătuire de producție. Directorul stațiunii Mărăiola le spuse tractoriștilor:

— Parcă am intrat în vacanță. Așa stăm. Am demontat cîteva tractoare și gata! Cei mai mulți dintre voi se plimbă cu mîinile în buzunare. Mai ne trebuia un singur procent și făceam și planul de toamnă. Fiindcă le-am îndeplinit și pe celelalte două, căpătam premiu fiecare cîte un salariu întreg... Acum...

— Lasă că le face alde „motorașul mic", se auzi glasul răgușit al lui Ioniță.

— Nu se știe dacă or putea numai ei, spuse posomorit directorul. La radio s-a anunțat că o să ningă iar. Dacă ar fi pornit azi dimineață mai mulți și din alte brigăzi, poate se putea. Că la Siveni mai e de lucru. Și ne-am fi îndeplinit și contractele la cele două colective unde au mai rămas de făcut arături. Eu am stat de vorbă cu șefii de brigadă. Și cu Sever și cu Epure și cu Sandu. Dar numai Sever a plecat.

Cuvintele directorului sunaseră ca o mustrare.

De afară se auzea vîjîitul vîntului. Tractoriștii ieșiră vorbind încetișor între ei...

★

Pe cîmp, alergau luminițe, ici colo, ocoleau ori se înapoiau către capătul tarlalei. Pulgoia rar. În jur, beznă. Dar tractoarele păcăneau. Și zgomotele lor se pierdeau către sat cu ecouri prelungi.

Sever, cu gulerul pufoaicei îmblănite ridicat, umbla peste arătură, luminîndu-și drumul cu o lanternă. Călca peste feliile mari și lucioase de pămînt. Își frămînta degetele gîndindu-se: Ieri și azi băieții „trăseseră" ca niște smei. Îi luaseră cu ei și pe elevii brigăzii. Așa că o parte din zi lucraseră aceștia, iar tractoriștii se odihniseră. Pe înserate și toată noaptea trecută araseră ei. „Făcuseră" pînă acum aproape 160 de hectare. Colectiviștii le aduseseră la casa de cîmp brînză, slănină și niște vin negru. Îi lăudaseră. Dar timpul se înrăutățea. Dinspre Dunăre vîntul se zbîrlea tot mai tare. Cerul era de catran. „Dacă se așterne pe viscol, cum mai ieșim de aici?" se întrebă Sever, îngrijorat. Dacă se strică motoarele, pe mine m-or trage la răspundere. Iar ceilalți atîta așteaptă: să facă haz...

Cînd ajunse la tractorul lui Birsan, îl auzi pe acesta cîntînd, ca pe la ei, prin Ardeal.

...Sever îi împărtăși temerea. Dar Birsan îi strigă sigur de el:

— Ducă-se dă vînt; că dacă bate, stă și ninsoarea; și merge, merge!

Asta îl mai liniști pe Sever și porni mai departe pe brazdă.

Mai lucrară apoi încă două zile. Dar tocmai cînd mai aveau un petecut de cîteva hectare, fulguiala se înteți. Iar peste vreun ceas, se porni viscolul. Tractoriștii porniră cu tot utilajul și traseră în ograda colectivei.

Colectiviștii îi primiră cu urale. Dar ciudat lucru: Sever nici măcar nu zîmbea. Îl iscodiră care mai de care, dar nu aflară nimic de la el. Abia cînd se potoli ninsoarea și porniră spre stațiune, îi spuse lui Birsan:

— Dacă ar fi ieșit și ăilalți odată cu noi, ehei... N-ar mai fi rămas nimic nearat, nici la Siveni.

Ajunseră pe înserate. De departe, zăriră în jurul atelierului farurile altor tractoare, parcă gata de plecare.

— Plecați și voi? se miră Sever, alergînd într-acolo pe jos și luîndu-l de braț pe vlăjganul de Ioniță.

— Ce să plecăm, dacă acu' abia am sosit, îi răspunse acesta friguros. Parcă eu am scăpat de ăilalți? Am mers la Siveni de am terminat aratul. Nu ziceai tu că... vagonul ăla de porumb? Iaca...

— Ei bravo, făcu bucuros, de-a binelea de astădată, Sever. Vedeți măi? Nu vă ziceam eu! Dacă-i dați drumul, cu „motorașul mic" toate se pot, măi frăție... Toate mă!

AL. RAICU

Steaua Republicii mele

Iarbă verde din vîlcele
Are cerul mii de stele
Stele mari, mai mititele,
Are cerul stele dalbe
Șiruri lungi de scumpe salbe
Stele mîndre luminoase
Sclipitoare și frumoase.
Dar mai mîndră decît ele
Steaua Republicii mele
Ne veghează, străjuiește
Munca ce se împlinește

Azi, de-al nostru întreg popor,
Liber și biruitor.
Și iar verde trei smicele
Steaua Republicii mele
Răsărită-i și n-apune
Luminează-a vremuri bune,
N-o sting norii grei
Nici vîntul.
Și va lumina pămîntul.
(Auzită la Andrei Scarlat din comuna Cacomeanca, regiunea București).

INFĂPTUIRI DIN ANII ACEȘTIA

Saltul

Reproducem mai jos — din publicația pe anul 1907 a Ministerului de Interne — spicuiri dintr-un contract de învoieli agricole în vigoare pe anul 1906.

„Contract Nr. 1 Județul Argeș: *Pe lîngă dijma care este de aproape 1/1, țăranii mai prestează următoarele supra-sarcini:* 3 zile cu carul, 6 zile cu mîinile, fac un transport de 7 hl. cereale la gara Balaci sau Găiești, plătesc 4 lei de nume; pentru întrebuințarea fîntînelor țăranii mai lucrează gratuit o zi cu vitele; ei mai dau arendașului fără plată 7 kg fasole și plătesc drept pîndărit 1 leu pentru fiecare hectar arendat; în afară de cele de mai sus, țăranii mai sînt obligați să facă un transport de 40 hl. sămînță.

În contract se mai prevede următoarea obligație pentru țărani: „vom merge la muncă întotdeauna înainte de a răsări soarele și seara vom sta pînă ni se va da voie de oamenii de servici ai moșiei" *De asemenea se prevede că țăranii vor merge* „la orice muncă vor fi chemați".

E un extras lung și totuși cum nu se poate mai concis. Sarcini peste sarcini — toate pentru țărani. Nici una pentru moșieri sau arendași.

★

Se numește Ioana Roșu și din iarna trecută e membră a gospodăriei colective. E văduvă de fost dijmaș pe moșia lui Grigorescu — unul din stăpînii de altă dată ai comunei Stolcănești din regiunea Pitești.

Personal, n-a încheiat în primăvară nici un contract cu gospodăria colectivă. Colectiviștii laolaltă da. După lungi și aprinse discuții s-au ridicat sute de brațe. Au votat „pentru". Planul de producție — contractul lor — era făcut cu destulă chibzuință.

Pentru Ioana Roșu, ca și pentru toți ceilalți colectiviști, prevederea din plan „vom merge la muncă" avea înțelesul firesc, de nimeni pus la îndoială: „vom merge la muncă pentru noi".

De curînd, văduva unuia din miile de dijmași argeșeni și-a dus acasă rodul muncii de peste an. Magazionerul a citit: „Ioana Roșu — pentru 360 zile-muncă i se cuvin: 2.880 kg grîu, 2.160 kg porumb, 144 kg floarea-soarelui, 180 kg ceapă, 2.160 lei, apoi brînză, lînă, zarzavat...

Nu trebuie să mai dea colectivista nici „4 lei pentru că poartă un nume", nici „7 kg fasole fără plată", nici să iasă la muncă „înainte de răsăritul soarelui", sub gîrbaciul logofătului.

Sîntem în anul 1957, într-o gospodărie colectivă.

TEOHARI OPREA

IERI și AZI

Cocioaba din fotografia de sus nu-i cea mai rea casă țărănească din vechea Dobroge. De altfel, este ușor de înțeles acest lucru dacă vă spunem că fotografia a apărut în anul 1909 într-o revistă ilustrată germană care își luase sarcina să arate Europei progresul înregistrat de Romînia sub dinastia de Hohenzollern.

Fotografia de jos ne prezintă o uliță cu case noi. Sînt case ale colectiviștilor din comuna dobrogeană Palazul Mare.

Din realizările cooperației de consum

Fructe și legume

Peste 30.000 tone de cireșe și vișine, peste 30.000 tone prune proaspete, peste 110.000 tone pepeni verzi, peste 38.000 tone pere, peste 170.000 tone mere și gutui au fost cumpărate de cooperativele de consum de la producători în anii 1950-1956. În aceeași perioadă, au fost valorificate prin cooperativele de consum peste 26.000 tone fructe de pădure, punîndu-se astfel în valoare una din bogățiile naturale ale țării. De asemenea, au fost cumpărate de la producători peste 500.000 de tone cartofi timpurii și de toamnă, peste 25.000 tone ceapă, peste 200.000 tone varză, însemnate cantități de rădăcinoase, roșii, legume, trufandale etc.

Numai în primele trei trimestre ale anului 1957 au fost achiziționate, comparativ cu anul 1956, cu 30 la sută mai multe legume și zarzavaturi, cu 105 la sută mai mulți cartofi și cu 20 la sută mai multe fructe.

Succese în achiziționarea cerealelor

În anii puterii populare, unitățile cooperației de consum au desfășurat o vie activitate în ceea ce privește achiziționarea produselor agricole. Bunăoara, în perioada 1950—1956, peste 100.000 de vagoane produse cerealiere și floarea-soarelui au fost cumpărate de la producători de către cooperativele de consum prin achiziții sau în cadrul comerțului de întîmpinare.

În urma Hotărîrii Plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956, privind desființarea cotelor obligatorii la majoritatea produselor agroalimentare și înlocuirea prin sistemul de contractări și achiziții, cantitățile de cereale valorificate prin cooperative au crescut simțitor. Datorită condițiilor avantajoase acordate producătorilor ce valorifică cerealele prin contractări, cooperativele de consum au încheiat contracte cu peste un milion producători, pentru circa 35.000 de vagoane cereale și floarea-soarelui. Pînă la 10 decembrie a.c. a fost valorificată prin cooperativele de consum, prin contracte și achiziții, o cantitate de cereale mai mare decît oricare alta realizată în ultimii 7 ani.

400 artiști amatori în regiunea Craiova

Peste 400 de artiști amatori grupați în 39 formații artistice ale gospodăriilor agricole colective și cooperativelor agricole de producție din regiunea Craiova au participat la un concurs artistic, care a avut loc de curînd, cu prilejul „Lunii Culturii".

Numeroșilor soliști vocali și instrumentiști și celor 10 formații artistice care au cîștigat concursul li s-au oferit diplome și premii în unelte agricole și cărți.

A. ION
corespondent

A fost radioficată toată comuna

Țăranii muncitori din comuna Conțești, raionul Zimnicea, regiunea București, doreau de multă vreme ca și comuna lor să fie radioficată.

În frunte cu colectiviștii, ei au început de o lună și mai bine munca pentru radioficarea comunei. Cu ajutorul specialiștilor mai întîi au îngropat stîlpii și au întins sîrmele necesare radioficării. Intensificînd munca, în ziua de 20 decembrie țăranii muncitori din Conțești au putut asculta primele emisiuni ale posturilor noastre de radio la cele peste 300 difuzoare instalate. Pînă la 30 Decembrie, cea de-a 10-a aniversare a Republicii Populare Romîne, se vor instala în această comună 1000 de difuzoare.

LUCIAN SLOBOZEANU
corespondent

Cercetătorul

Cineva care a cunoscut mai de mult împrejurimile locurilor de la „Trei Movile" ar rămîne uimit de ceea ce s-a făcut aici în ultimii ani. Pe terenul unui fost izlaz comunal, lîngă vechea plantație de caiși a gospodăriei de stat, s-au ridicat construcții noi: stațiunea de agricultură irigată de la Chișcani, raionul Brăila. Zeci și zeci de oameni trec zilnic pe șoseaua de la „Trei Movile" fără să știe nimic despre cei ce lucrează aici, despre acești pionieri ai agriculturii irigate din țara noastră.

Iată-l, de pildă, pe tînărul acesta cu ochelari, care nu-și găsește astîmpărul nici în laborator sau în atelierul mecanic, nici în cîmpul de experiență, în fața pînzelor multicolore ale agregatului de ploaie artificială și nici în fața motorului de la stația de pompare. Este inginerul Liubomir Unceanschi, care conduce laboratorul de tehnica și mecanizarea irigației. Plin de energie, perseverent și pasionat în muncă, acest cercetător n-are o clipă de răgaz, de parcă ar vrea să cuprindă totul deodată toate problemele tehnicii irigației. În ultimii trei ani, împreună cu colega sa, inginera Silvia Renea, a încheiat ciclul experimental de tehnica irigației pe fîșii și pe brazde la mai multe plante de cultură. În colaborare cu un inginer de la I.C.M.E.A. el a încercat mașini noi pentru deschiderea canalelor provizorii și o serie de dispozitive pentru trasarea canalelor necesare în irigația subterană. În acest an a studiat la Stăncuța tehnica irigării orezului, iar la gospodăria de stat „Dunărea" a experimentat irigarea subterană. Convins de necesitatea mecanizării irigației, el a făcut primele cercetări asupra agregatului de ploaie artificială E.K.M. pe care stațiunea l-a primit din Republica Democrată Germană și tot prin grija lui s-au confecționat 300 m. de tuburi transportabile de pînză și de tablă, după datele culese din literatura sovietică de specialitate. Asupra acestora, el a început cu perseverență primele cercetări experimentale. De fapt, acești 300 metri de tuburi transportabile reprezintă primele materiale de acest fel confecționate și încercate în țara noastră.

După cîte am aflat de la dînsul, cu ajutorul acestor tuburi se înlocuiesc atît canalele provizorii cît și brazdele de legătură, mărindu-se productivitatea muncii de aproape 15 ori față de irigatul manual. În stațiunea de la Chișcani, bunăoară, folosindu-se tuburile transportabile fără mecanizare, s-a putut mări productivitatea muncii la udat de patru ori.

În momentul de față, la laboratorul de tehnica irigației, ca și în toate laboratoarele stațiunii, se fac calcule și analiza datelor obținute în munca experimentală a anului 1957. Poate de aceea tov. ing. Unceanschi este acum și mai ocupat. Nimic de mirare, dacă ne gîndim că în anii viitori culturile irigate vor ocupa în țara noastră o suprafață cu mult mai mare. Deocamdată, s-au efectuat amenajări pe unele suprafețe: au fost îndiguite 5.000 ha în incinta Brăila — Dunăre —Siret, 20.000 ha în incinta Stăncuța — Călmățui — Gropeni, terenuri care se pretează la irigat. S-au început și studiile pentru irigarea terasei Chișcani — Gropeni, pe o adîncime de cca 20 km, ceea ce reprezintă aproximativ 40.000 ha teren. Unele gospodării de stat și colective au început irigarea porumbului încă din 1957 și amenajează suprafețe însemnate pentru a fi irigate în anii viitori.

★

M-am despărțit de tov. ing. Unceanschi avînd în față perspectiva largă a mariior realizări viitoare, la care colectivul de cercetători al stațiunii I.C.A.R. din Chișcani își va aduce o contribuție importantă.

Ing. I. TIRU
corespondent

Doi dintre „familiști"

Am luat parte de curînd la o consfătuire de producție, la S.M.T. Sărulești. Se aflau în sală mulți mecanizatori. Aproape 100. Au discutat despre multe și felurite probleme în legătura cu modul cum s-au desfășurat muncile anul acesta. Unii, ca, de pildă, Jalbă Gheorghe, Bodîrlău Vasile și Stancu Gheorghe, n-au ezitat să arate și greutățile întîmpinate. Un lucru însă a reieșit limpede: Spre deosebire de alți ani, în 1957 mecanizatorii s-au bucurat de condiții optime de muncă și de trai. Între altele, am aflat că unii locuiesc acum chiar în apartamentele frumoase construite în incinta stațiunii.

Amănuntul acesta mi-a trezit o vie curiozitate. Voiam să știu cine sînt acești tractoriști? Din ce sate au venit aici? Unde au muncit înainte vreme?

Așa i-am cunoscut pe Nica Constantin din brigada a IV-a fruntașă pe stațiune și pe pontatorul-alimentator Ganciu Dumitru.

Primul, un tînăr mărunt de statură, negricios la chip, dar cu niște ochi de viezure, mi-a spus:

— Am muncit de pe la 12 ani tot pe la chiaburi. Întîi am intrat la unul Ilie Enăchescu, din satul Coțofanca. Patru ani i-am muncit. Pe brînci. Și la graid, și la prașe, și la oi, unde era nevoie. Dormeam în graid lîngă cai. Cînd am plecat de la el, în loc de ceva parale mi-a dat un picior în spate. Am intrat apoi la altul, Nicolae Popescu. Tot un drac era. Iarna mă ținea într-o tindă rece, pe o rogojina. Pe urma, am fugit la o moșieriță. Dumitra I. Barbu, cu vreo 100 de hectare... N-am știut pe atunci niciodată ce înseamnă a fi sătul. Acum, veniți să vedeți unde locuiesc eu și soția mea, Stanca. În casă, e lumină electrică, avem baie. Cîștig 900—1000 lei pe lună regulat. Cresc păsări, un porc. Avem de toate. Trăim ca oamenii.

...Despre Ganciu Dumitru, care de asemenea locuiește într-unul din apartamentele construite anul acesta în stațiune (apartamente compuse din cîte 2 camere, bucătărie, cămară, baie, pivnița etc.), am aflat că, de asemenea, înainte de a se angaja la S.M.T. Sărulești a slugărit ani de-a rîndul la un cismar din comună și la un chiabur cu 25 de hectare, proprietar a 2 tractoare.

— Abia în anii aceștia, cînd muncim ca oameni liberi, munca ne e răsplătită așa cum se cuvine, iar noi sîntem stimați și prețuiți de cei cărora le lucrăm ogoarele, a încheiat Ganciu.

Cînd am ieșit de la consfătuirea de producție mi-am aruncat privirile în jur. Pe cîmpul golaș cu 3—4 ani în urmă, acum se puteau vedea zeci și zeci de clădiri noi, grupuri sociale, cu cîte două etaje, remize, ateliere... Iar spre stînga, ca într-un decor frumos, se înșirau 12 apartamente noi, construite pentru mecanizatorii familiști.

I. DRINCU

OAMENI ȘI FAPTE

Vinga

Am coborît în gara Vinga într-o dimineață rece, neprietenoasă. Plutea o ceață grea, înecăcioasă, iar din copaci cădeau cu zgomot picuri grei.

Vinga e o comună ardeleană, dar, lucru ciudat: casele nu se supun parcă obligațiilor arhitectonice obișnuite în această parte a țării, n-au aspectul atît de cunoscut de fortărețe baricadate cu obloane grele, cu ziduri înalte, severe, care impun distanță și parcă te invită să nu încerci a pătrunde cu ochiul în tainele vieții ce se desfășoară dincolo de ziduri. Această primă constatare m-a bucurat: am înțeles că oamenii sînt prietenoși și primitori. Și nu m-am înșelat.

Aici au fost așezări străvechi. Săpăturile făcute au dat la iveală monede și obiecte ce au aparținut unei populații romane sau romanizate. Numele de Vinga este pomenit însă pentru prima oară într-un act de proprietate al familiei Csák, datînd din anul 1214. Îl regăsim apoi în evidențele papale de dijmă din anii 1332—1337, iar din 1454 aflăm că așezarea a trecut în proprietatea lui Ioan Corvinul și a fiilor săi. Cîteva sute de ani istoria nu ne mai spune nimic privitor la această așezare. O hartă maghiară întocmită în anul 1717 ne mai aduce apoi cîteva date: localitatea avea... 9 case și era nelocuită.

O împărăteasă își populează moșiile

Împărăteasa Maria Tereza a fost probabil foarte îngrijorată că în părțile sudice ale Ardealului, întinse domenii imperiale și nobiliare erau slab populate sau chiar nelocuite. Pentru ca aceste domenii de zeci de mii de hectare să aducă venituri visteriei imperiale, împărăteasa a desfășurat o largă acțiune de colonizare. Alături de șvabii ce se începuseră să se așeze în sudul Banatului, Maria Tereza a adus și cîteva sute de familii de bulgari, pe care i-a așezat la Vinga în 1737 (și la Beșenova-Veche în 1738).

După 220 de ani

I-am cunoscut pe urmașii celor care cu 220 de ani în urmă s-au așezat în aceste locuri și cu hărnicie și perseverență au ridicat o așezare înfloritoare. Și bătrînul Dermendjin Iacob, magazionerul gospodăriei agricole colective

„Hristo Botev", și tînărul Ciuleac Florian, contabilul colectivei, mi-au arătat cu cîtă dragoste și înțeleaptă grijă și-au păstrat urmașii coloniștilor veniți din jurul Vidinului portul, cîntecele, obiceiurile. Cîntecul peregrinărilor primilor coloniști s-a transmis din generație în generație și se cîntă și astăzi cu pioasă aducere aminte. Cîntecul e nostalgic, trist. În versurile lui, străbunii își plîngeau durerea că au trebuit să părăsească țara înrobită de otomani.

O, Bulgaria, dulce patrie/ Cît e de bine pe plaiurile tale/ Acolo cresc pe lîngă bucatele noastre/ Portocale și lămîi, orez, smochine și roșcove/ Și toate cele ce se mai pun/

Cîntecul deapănă mai departe firul peregrinărilor: fugarii din Kiprovăț au trecut Dunărea pe ascuns și s-au așezat în jurul Craiovei. Au stat acolo aproape 15 ani, ducînd o viață grea, de mizerie ca și localnicii, secerați de ciumă, de holeră și de foame. Apoi au trecut în Ardeal. Aveau drept conducători pe Voevodul Kăcemag Gheorghi și episcopul Nicola Stanisljevici. S-au așezat la Vinga și au rămas statornici în aceste locuri, trecînd prin furtuna a două veacuri. A fost mare dorul de patrie dar astăzi ei și-au găsit în sfîrșit patria: Republica Populară Romînă. Au luptat pentru ca ea să izbîndească, au suferit și nădăjduit.

Începe urcușul

Istoria nouă a comunei Vinga începe odată cu eliberarea țării noastre. Aceste file de istorie însă le-a trăit și scris o populație din care fac parte mai multe naționalități. Căci astăzi locuiesc în Vinga, alături de bulgari, romîni, maghiari, germani, sîrbi, slovaci. Prima mare cucerire a acestor oameni, care au pornit pe drumul înfrățirii și bunei stări, arătat de partid, a fost întemeierea gospodăriei agricole colective „Hristo-Botev". Aceasta s-a întîmplat în anul 1950. S-au unit atunci 72 de familii, care au adus laolaltă 272 de hectare, 26 de cai, 18 căruțe și cîteva unelte de plugărie. Cei mai mulți erau țărani cu pămînt puțin sau fără pămînt. Au muncit însă bine, cu hărnicie. Recoltele frumoase, organizarea superioară, pe care le obținuseră aceștia într-un timp scurt, au făcut ca în anul 1952 să intre în gospodărie aproape 600 de familii. Prima mare bătălie fusese cîștigată. De acum trebuia să se treacă la dezvoltarea multilaterală a gospodăriei, la mărirea continuă a fondului obștesc și a productivității la hectar. Astăzi, gospodăria dispune de o suprafață de 3.653 de hectare, de aproximativ 1.090 brațe de muncă. Are 9 brigăzi; 6 brigăzi de cîmp, una legumicolă, una zootehnică și una viticolă. Pentru construcții s-au investit din credite de stat 12 milioane lei. Gospodăria are un profil cerealier. Se acordă de asemenea multă atenție plantelor tehnice. Nu trebuie uitat și faptul că localnicii sînt vestiți specialiști în legumicultură. Pentru aceasta au folosit în acest an 32 de hectare irigate și 78 hectare neirigate. Sectorul viticol al

gospodăriei însumează 38 ha și se lucrează la replantarea a încă 46 ha, iar cel pomicol 18 ha.

Colectiviștii iubesc în mod deosebit caii și îngrijesc cei peste 240 cai de muncă. Creșterea porcilor și a vacilor nu este însă suficient de dezvoltată. Gospodăria are sere faimoase pentru zarzavaturile timpurii, și răsaduri, ateliere de fierărie, rotărie, tîmplărie, mecanică, un camion și un tractor rutier.

Ceva despre oameni și naționalități

Vinga reunește într-o mare familie nu mai puțin de șapte naționalități. Ele trăiesc în prietenie, înfrățite în muncă. Nu mai există o națiune dominantă, privilegiată de stat. Nu mai există nici magnați sau grofi, care să provoace dezbinare și neînțelegeri între acești oameni. Pentru a se gospodări, reprezentanții tuturor naționalităților, ai acestui mozaic de populație, și-au împărțit în alegerile pentru sfaturile populare sarcinile de răspundere. Președintele sfatului popular al comunei e bulgar: Caradjov Anton. Vicepreședinții sînt maghiari. Între deputații sfatului popular 17 sînt bulgari, 9 romîni și 9 maghiari. Președintele gospodăriei colective e maghiar: Balint Peter. În consiliul de conducere al gospodăriei sînt însă reprezentate toate naționalitățile.

Am stat de vorbă la colectiva din Vinga cu bătrînul Iacob Dermendjin. E unul din magazionerii colectivei. El lucrează aici împreună cu Toth Andrei și Radu Nistor, de care îl leagă o strînsă prietenie. Dacă nu i-ai cunoaște numele ar fi greu să spui cărei naționalități aparține colectivistul Dermendjin. Cu mine vorbea romînește, apoi după împrejurări se adresa celor din jur în ungurește, nemțește, sîrbește. Aici toți oamenii sînt poligloți și în plus vorbesc și o limbă nouă: cea a prieteniei.

Bătrînul Dermendjin mi-a mărturisit bucuros că el, fiul său și nora au avut în anul acesta peste 1000 zile muncă. Avansul de 2.500 kg. grîu nici nu l-au ridicat de la colectivă, deoarece nu l-au terminat pe cel din anul trecut. Le-au mai revenit 4.100 kg. porumb știuleți, 800 kg. orz, 2.400 lei, zarzavaturi, 207 litri de vin, struguri, fructe, brînză. Mai au de primit însă bucate precum și zahăr pentru sfecla pe care au predat-o statului.

Dermendjin are numai 55 de ani. El și-a aflat înfiripit fericirea, rostul vieții. Nu i-a fost însă ușor. Tatăl său a plecat în America cînd Iacob avea numai 3 ani. A fost atras de visul unei îmbogățiri rapide, visul celor săraci. Nu s-a mai întors însă și nimeni nu a auzit ca el să fi devenit milionar. Cînd avea 5 ani i-a murit mama. A fost apoi slugă la preotul catolic din comună, căruia îi muncea pe mîncare și pentru ca acesta să-l pregătească în particular, ca să urmeze gimnaziul. N-a absolvit decît două clase de gimnaziu, deoarece preotul s-a temut ca nu cumva să-și primejduiască prin sluga sa înzestrată la învățătură postul

divin. Tînărul a încercat să lucreze la pretură, la un avocat, dar parcă era un făcut: toți uitau să-i plătească munca. De aceea, a plecat să lucreze pe la diferite grădini. A colindat astfel toată Ungaria și Banatul. După ce s-a căsătorit a continuat să muncească mai departe cu ziua sau în parte, pe la chiaburi. Aceasta este biografia lui Iacob Dermendjin. De cîțiva ani însă el și-a găsit liniștea și mulțumirea sufletească. Dermendjin Iacob s-a întîlnit cu fericirea. I-a trebuit pentru aceasta, din păcate, o jumătate de veac. E bucuros însă: copiii și nepoții săi s-au avîntat în această viață nouă încrezători. Și lor le surîde larg viitorul.

Vinga de azi, Vinga de mîine

Vinga de azi este o comună înfloritoare, înstărită, în care se văd realizările de seamă obținute în anii regimului de democrație populară. Comuna are trei școli: maghiară de 7 ani, romînă de 4 și 7 ani. La școala romînă învață și copiii bulgari cărora li se prevede un program special de lecții în limba bulgară. La căminul cultural activează echipe de jocuri bulgare și maghiare, de teatru. Biblioteca are cărți în limbile naționalităților. În Vinga de astăzi există dispensar, casă de naștere, medic și surori de ocrotire, cinematograf. La Vinga vin în turneu teatrele din Timișoara și Arad. La Vinga se face și sport: echipa de fotbal a comunei se afla pe primul loc în campionatul raional. Comuna e în întregime radioficată și aproape toate casele au lumină electrică. Din resurse locale se construiește o nouă sală de cinema.

În trecut, în Vinga, naționalitățile se fereau să se înrudească. Averea trebuia conservată și păstrată prin reprezentanți de același neam. Pretenție absurdă și smintită cultivată de bogătani. Săracii n-au avut niciodată să se teamă de soarta averii! De aceea, Karadjov Anton s-a căsătorit cu o maghiară, maghiarul Szeman cu o bulgăroaică, primul este astăzi președintele sfatului popular, al doilea vicepreședintele. Am cercetat și registrul de căsătorii din ultimele luni. Tinerii sînt pe calea cea bună. Ei se căsătoresc din dragoste, din dorința de a întemeia o căsnicie fericită. Vechile prejudecăți cad neputincioase în zilele noastre.

Cei din Vinga de mîine își vor aminti cu nostalgie de trecutul legendar, de peregrinările primilor coloniști, de viața grea din vremea stăpînirilor imperiale și monarhice. Ei își vor aminti însă cu mîndrie și recunoștință de anii în care regimul democrat-popular a ridicat pe părinții lor la o viață nouă, i-a împrietenit și le-a legat indestructibil soarta, existența.

Și aceasta pentru totdeauna.

LUCIAN CURSARU

RASPLATA HARNICIEI

Zilnic primim vești în legătură cu împărțirea veniturilor în gospodăriile colective. Corespondenții ne anunță că pretutindeni munca dusă cu hărnicie de colectiviști a fost bine răsplătită. Iată cifre care demonstrează acest lucru:

● DUPA CE s-au repartizat produsele necesare pentru sporirea fondului de bază, în gospodăria colectivă din Cîndești, raionul Buhuși, s-a trecut la împărțirea veniturilor. Colectivistul Panaite Gherasim a primit pentru zilele-muncă efectuate în gospodărie 2.861 kg de grîu, 3.411 kg. de porumb. 3.755 kg de cartofi. 50 kg de brînză. ovăz, orz, lînă, furaje pentru animalele proprietate personală etc. Colectivistul T. Vasilache a trecut de 60 de ani. El a lucrat singur în gospodărie și a primit acum, la sfîrșitul anului. 762 kg de grîu, 909 kg porumb, 1.131 kg de cartofi. 13 kg de brînză de oaie și alte produse. Deși aceste produse îi sînt suficiente pentru hrana lui și a soției, el va mai primi și cota ce i se cuvine din fondul destinat ajutorării colectiviștilor bătrîni. Valoarea produselor date la o zi-muncă în gospodăria colectivă din Cîndești se ridică la 56,69 lei.

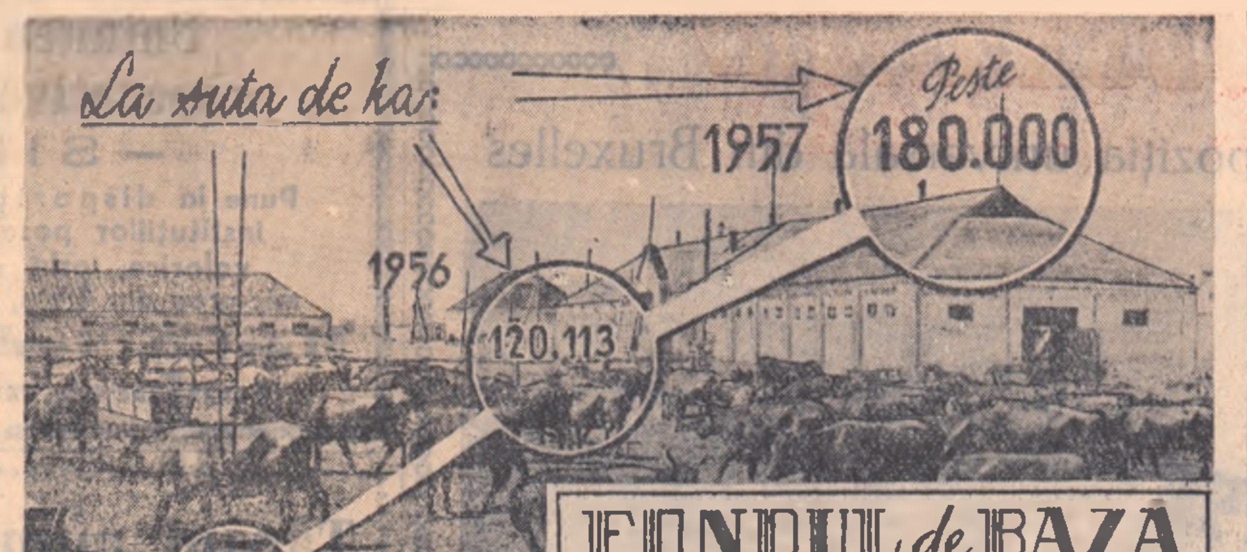
● GOSPODARIA COLECTIVA din Homorod, raionul Rupea, se dezvoltă neîncetat. De la înființare și pînă acum fondul de bază a crescut de cîteva ori. De aproape 20 de ori a crescut acea parte a fondului de bază care-i formată din animale de muncă și producție. Ca urmare a întăririi gospodăriei, au crescut și veniturile colectiviștilor. Lascu Ion a primit în acest an 3.927 kg grîu cam tot atît porumb. 2.500 kg de ovăz, 107 kg de zahăr, aproape 7.000 de lei și încă multe alte produse. Valoarea produselor primite de el se ridică la peste 31.000 lei. Țăranul cu gospodărie individuală Cincă Nicolae, deși are 10 pogoane de pămînt și 3 brațe de muncă, a obținut un venit de numai 15.350 lei. Și trebuie spus că pe cînd cei peste 31.000 lei ai colectivistului sînt venit net, în cîștigul țăranului individual intră și cheltuielile de producție.

● ȘI-AU UNIT forțele 3 gospodării colective și au scos de sub ape un teren pe care au însămînțat porumb. În spatele digului construit de colectiviști, porumbul a crescut frumos și a dat rod bogat: 7.500 kg la ha. Numai pe pămîntul salvat de la inundații gospodăria colectivă „Progresul" din raionul Fetești a scos 300.000 kg de porumb, care va contribui la mărirea valorii zilei-muncă și la dezvoltarea sectorului zootehnic.

● GOSPODARIA COLECTIVA din Tiream, raionul Carei, a întrecut recoltele obținute la hectar de țăranii individuali cu 307 kg la grîu, 1.500 kg la orz 700 kg la ovăz, 770 kg la floarea-soarelui etc. Recoltele mari, precum și însemnatul venit bănesc realizat din întreprinderile anexe și sectorul zootehnic permit gospodăriei să asigure colectiviștilor o viață îmbelșugată. Familia colectivistei Iuszli Maria, de pildă, a primit de la gospodărie 5.285 kg de grîu, 1.015 kg de orz, 1.026 kg de floarea-soarelui, mii de kg de porumb și cartofi și încă multe alte produse. Colectivista a primit și bani. Numai ca avans a primit 9.000 de lei.

În ziua împărțirii produselor la sediul gospodăriei și pe la casele colectiviștilor a fost mare veselie. Cu asemenea venituri putea fi altfel?

Din scrisorile corespondenților voluntari: TACHE VASILACHE, TEOFIL TIRNAVOI, CONSTANTIN FRINCU și VASILE POP.

In ultimii doi ani fondul de bază al gospodăriilor colective din raionul Pecica a crescut cu circa 100.000 lei la suta de hectare. Cel mai puternic fond de bază îl are gospodăria colectivă din Nădlac: 3.081.420 lei. Această gospodărie are și cel mai mare venit bănesc: 4.000.000. Avînd un puternic fond de bază — semn al dezvoltării lor multilaterale — gospodăriile colective au putut asigura membrilor venituri mari. În prima parte a anului membrii a 14 gospodării au primit avansuri bănești în valoare de 2,5 milioane.

Urmînd exemplul gospodăriilor colective, întovărășirile agricole din raionul Pecica își creează de asemenea fond de bază. Deocamdată fondul de bază al întovărășirilor se ridică la suma de 250.000 de lei. În prezent raionul este complet cooperativizat.

Faptele conving

Regiunea Galați asigură anual mai mult de 30 la sută din producția de struguri a țării. În acest an s-a cules în regiune cea mai mare producție de struguri din ultimii 10 ani. Cele mai mari recolte le-au cules membrii gospodăriilor agricole colective. Astfel, în raionul Focșani gospodăriile colective au obținut în medie cu peste 2000 kg mai mulți struguri la hectar decît producătorii individuali. Gospodăria colectivă Tîlești, raionul Pancu a recoltat de pe 50 ha vie peste 46 vagoane struguri.

Exemplul gospodăriilor colective constituie un puternic îndemn pentru țăranii muncitori individuali de a păși în formele superioare cooperatist-socialiste.

Treizeci ori opt = 140 !?

Intîi martie — 15 decembrie. Total: 140 de zile.

Nu, nu se poate! E o eroare; de la întîi martie pînă la 15 noiembrie sînt în realitate 285 de zile.

După calendar da, dar după carnetul de muncă al tovarășului Lină Căciulan de la gospodăria agricolă colectivă „7 Noiembrie" din comuna Ghizdaru, raionul Giurgiu, nu. Și iată de ce. La începutul anului, Lină a pornit hotărît la treabă. Venea zi de zi, oriunde, și la orice muncă. Cu timpul, lucrurile s-au schimbat.

— Mîine, tovarășe brigadier, mă duc la Giurgiu.

— Bine măi Lină. Da' poimîine poți veni?

— Nu știu dacă o să pot nici poimîine. E ziua unui prieten de-al meu și sînt invitat, deh, ce să-i faci. Trebuie să-l sărbătorim.

Cînd însfîrșit se hotăra să vină la treabă, soarele era sus și lumea sătulă de muncă.

— Hei, măi Lină, cam tîrzior.

— Lasă, moș Ioane, c-oi găsi și eu să fac ceva pe aici prin curtea gospodăriei pentru 75 de puncte.

— Lasă tu munca de pe aci că o putem face și noi ăștia mai bătrîni. Du-te la cîmp, unde lucrează echipa ta. Acolo e mare zor acuma.

— Să mă duc la cîmp? Lasă că știu eu ce fac.

— Fă mă taică, numa' bine să faci.

— Lasă moș Ioane că vara e destul de mare. Parcă dacă n-o să mă duc eu azi, o să rămînă lucrul nefăcut?

Timpul trece, treburile se fac, dar pe carnetul de muncă al lui Lină nu s-au mai adăugat decît puține zile. De ce? Păi cînd a fost vremea treieratului Lină n-a mai dat prin colectivă. „E greu, e praf, e zăpușeală — zicea el. Lasă că am muncit destul pînă acum".

Și azi așa, mîine așa, pînă ce s-a făcut socoteala. Lui Lină i-au ieșit de la 1 martie pînă la 15 noiembrie doar 140 de zile-muncă.

— Cum, tovarășe președinte, numai atîtea zile am făcut în ăst an? Cum vine asta? Eu cu 140 și Călineață cu 400. Nu e cumva vreo greșeală, pornită de la brigadier, ori de la socotitor? Eu știu că am fost cam oriunde a muncit și Călineață.

— Ei! Păi vezi, tocmai cam asta e cu ghinionul. Călineață la arie făcea trei zile-muncă într-o zi, pe cînd tu...: „lasă să muncească alții, că am muncit și eu destul". Călineață la scosul arpagicului făcea cinci zile-muncă într-una și tu...: „lasă să mai scoată și alții, că doar n-au intrat zilele-n sac"... Și-acum Călineață ia 2.000 de kg de grîu, tu iei 700. Călineață ia 4.000 de lei și tu 1.400. Asta-i: cine muncește are, cine nu...

Lină lăsă capul în jos, se șterse pe fruntea asudată, se întoarse brusc și porni îngîndurat spre casă. „Așa-i, are dreptate președintele. Noroc că s-a ținut nevastă-mea de lucru și are zile-muncă multe".

P. BRATAN
corespondent

Și-au îndeplinit planul anual

De curînd, mecanizatorii, inginerii, tehnicienii și funcționarii din stațiunile de mașini și tractoare din regiunea Timișoara au repurtat o deosebită victorie. O dată cu realizarea în procent de 107 la sută a planului din campania de toamnă ei au îndeplinit și depășit și planul anual de producție.

Cele mai bune rezultate le-au obținut mecanizatorii din S. M. T. Fibiș care și-au realizat planul anual în proporție de 140 la sută, urmați de cei din S.M.T. Freidorf cu 134,8 la sută, cei din S.M.T. Gottlob și Topolovăț cu 117 la sută, iar cei din S.M.T. Sînnicolau Mare cu 110 la sută.

Trebuie remarcat că mecanizatorii din stațiunile de mașini și tractoare din regiune au acordat o atenție deosebită îndeplinirii planului pe fel de lucrări.

Frumoase realizări au dobîndit mecanizatorii din această regiune și în ce privește reducerea prețului de cost al lucrărilor. Pe întreaga regiune, prețul de cost al hantrului fusese redus numai pînă la 1 noiembrie a.c., cu 16,2 lei ceea ce înseamnă o economie de 10.661.600 lei.

Aceste realizări se datoresc în primul rînd muncii neobosite depusă de marea majoritate a mecanizatorilor, care antrenați în întreceri socialiste au efectuat în iarna trecută reparații de bună calitate la întregul utilaj. Apoi, în timpul lucrului în cîmp ei și-au îngrijit bine mașinile asigurînd astfel o funcționare perfectă a agregatelor, au folosit întreaga capacitate de lucru a mașinilor, prin întrebuințarea cuplurilor, au îmbrățișat inițiativa lui Voichiță Vasile, Erou al Muncii Socialiste, de a executa cu fiecare tractor 1000 hantri anual.

I. COROIU
corespondent

LA FERMA ZOOTEHNICĂ

Gospodăria colectivă „Prietenia romîno-albaneză" se dezvoltă neîncetat. De curînd s-au pus bazele sectorului zootehnic.

In fotografie: o parte din păsările gospodăriei.

Pe o BAZĂ nouă

Din activitatea gospodăriei agricole de stat Valea lui Mihai, regiunea Oradea

Gospodăria agricolă de stat Valea lui Mihai este situată în nord-vestul regiunii Oradea, în raionul Săcueni. Ea dispune de o suprafață de 3.072,90 ha, care are următorul mod de folosință: arabil 2.051 ha, vii 124,06 ha livezi 43,01 ha, pășuni și fînețe 469,68 ha, restul fiind păduri, curți etc. Specificul unității este faptul că o suprafață de 1.125 ha teren se află situat pe nisip zburător, sol sărac care nu poate asigura producții mari la ha. Restul suprafeței însă se află pe un sol cernoziom, bogat în humus, care cu puține îngrășăminte asigură recolte bogate. În sectorul zootehnic gospodăria posedă 106 vaci de lapte 7 tauri 557 scroafe 20 vieri 543 oi și mioare 59 berbeci. În scopul folosirii din plin a rezervelor interne, gospodăria mai crește un număr de 600 găini ouătoare și 225 colonii de albine.

În vederea mecanizării lucrărilor, unitatea are 18 tractoare agricole, revenind pentru un tractor suprafața de 114 ha teren arabil, 3 camioane și 2 tractoare rutiere împreună cu remorcile respective, precum și un mare număr de alte mașini agricole. După cum se vede, gospodăria de stat Valea lui Mihai dispune de posibilități mari pentru sporirea producției la hectar și pe cap de animal ceea ce s-a și întîmplat în anul 1957. Important este însă și faptul că aceste produse au fost foarte ieftine.

În ceea ce privește producția, gospodăria a obținut în acest an în medie la ha 2.564 kg grîu, 1.325 kg secară de toamnă, 2.504 kg orz de toamnă, 1640 kg ovăz 6.065 kg porumb știuleți față de 1.600 kg grîu, 1.000 kg secară de toamnă, 2.100 kg. de orz de toamnă, 1.330 kg. ovăz, 3.300 kg porumb boabe cît avea planificat. Cum au fost posibile aceste realizări? În primul rînd datorită agrotehnicii folosite și mijloacelor mecanizate. De pildă, pentru cultura porumbului care ocupă o suprafață mare la gospodăria Valea lui Mihai s-au ales terenurile cele mai bune. În timpul iernii, s-au aplicat 6.890 tone îngrășăminte naturale pentru culturile de primăvară, iar în timpul vegetației (în special pentru porumb), s-au folosit 110 tone îngrășăminte chimice.

Însămînțarea culturilor de primăvară, ca și întreținerea lor, s-a făcut la timp. Recoltarea cerealelor s-a desfășurat în timpul cel mai scurt posibil (10 zile pentru fiecare cultură). S-a dat o atenție deosebită recoltării cerealelor în pîrgă. În ceea ce privește treieratul, acesta a fost terminat pînă la data de 6 august. Avantajul scurtării perioadei de treieriș a fost creat prin organizarea ariilor chiar la marginea parcelelor mari de cereale, evitîndu-se în acest fel transporturile lungi și costisitoare.

Paralel cu activitatea depusă pentru creșterea producției la culturile de cîmp, s-a intensificat și munca depusă în sectorul viticol. Astfel, pentru a se remedia lipsurile manifestate cu ocazia plantărilor efectuate pînă acum din cauza materialului necorespunzător, gospodăria a luat măsura de a-și înjgheba o pepinieră viticolă pe o suprafață de 2 ha.

Pînă la sfîrșitul lunii octombrie, gospodăria Valea lui Mihai a obținut rezultate bune și în sectorul zootehnic. Astfel, la bovine de la 0—6 luni, față de 14.010 kg spor planificat s-a realizat 14.435 kg; la cele de la 6—12 luni, față de 9.190 kg s-a realizat 10.468 kg; la vieruși, față de 6.692 kg s-a realizat 7.476 kg; la porci la îngrășat față de 11.178 kg s-a realizat 12.487 kg. La producția de lapte, față de numărul de vaci furajate, gospodăria a fost planificată pînă la sfîrșitul lunii octombrie să producă 3.592 hl și a realizat 3.702 hl. De asemenea au fost livrate către stat cu 493 hl lapte, 66,82 tone carne mai multă decît este planificat.

Succesele obținute de gospodăria Valea lui Mihai în toate sectoarele de producție nu ar fi fost posibile dacă oamenii muncii din această unitate n-ar fi depus toate eforturile și interesul pentru realizarea lor. Munca de educare a maselor, munca politică și sindicală, sprijinită de către organizația de bază și comitetul de întreprindere a fost dusă cu mult succes.

Pe lîngă măsurile tehnice pentru realizarea planului de producție, gospodăria Valea lui Mihai a fost preocupată să dobîndească succese și pe linia financiară în scopul rentabilizării ei. Trebuie să menționăm că încă de la întocmirea planului gospodăria a fost pătrunsă de un spirit de economie, planificîndu-și să cheltuiască cu 17 la sută mai puțin decît în 1956, deși volumul producției nu a scăzut. Pentru realizarea acestui deziderat s-a introdus un regim sever de economii. S-au făcut verificări la secții, privind gestionarea materialelor și s-au luat măsuri pentru lichidarea imobilizărilor. În urma verificărilor tematice efectuate de revizorii contabili ai trustului, s-a reușit ca din debitele restante de lei 728.950, să se lichideze pînă la 30 octombrie 550.150 lei, restul trebuind să se lichideze complet pînă la sfîrșitul anului. S-a reverificat amortismentul pe anul 1957, trecîndu-se în rezervă, adică în conservare, mașini ce nu se folosesc, realizîndu-se pînă la 31 decembrie o economie de 127.000 lei. S-au identificat stocuri supranormative, în valoare de 73.568 lei, care sînt în curs de lichidare.

Pe baza măsurilor luate, gospodăria a reușit să facă pînă la 31 octombrie economii în valoare de peste 380.000 lei, depășind totodată valoric planul de producție pînă la aceeași dată cu 332.508 lei. La cheltuieli generale și la cele comune s-au făcut de asemenea economii de 10-13 la sută.

Sporirea producției și economiile realizate la cheltuieli au avut o influență favorabilă asupra scăderii prețului de cost, care a fost sub cel planificat la majoritatea produselor și produșilor. În consecință, oamenii muncii din gospodăria Valea lui Mihai se pot mîndri că au reușit să așeze, începînd din acest an unitatea lor pe o bază rentabilă, transformînd-o într-o gospodărie model pentru toți agricultorii din împrejurimi.

Ing. A. LAȚIU
Directorul trustului Gostat Oradea

Sector zootehnic puternic — venituri mari

Din experiența gospodăriilor colective fruntașe

Cu cîțiva ani în urmă, colectiviștii din Maglavit s-au gîndit că n-ar strica să întrebuințeze și însemnatele rezerve naturale ale bălții, care se întinde pe mai bine de o sută de hectare. Înainte, oamenii din satele din jur mai prindeau cînd și cînd pește, dar nimănui nu-i trecea prin cap că balta ar putea da mai multe foloase.

Colectiviștii au cerut sprijinul specialiștilor și într-o zi pe malurile bălții cîțiva oameni printre care și un zootehnist de la raion au cercetat cu grijă locurile prielnice viitoarelor construcții zootehnice.

Pînă la urmă, aproape de baltă au fost ridicate cotețe pentru 1.000 de păsări și o maternitate de scroafe, pentru 30 capete. Colectiviștii au acum peste 1.000 de păsări dintre care vreo 600 de rațe din rasele Pekin și Kaki-Campbel.

În balta Maglavitului sînt însă și cantități însemnate de pește, iar balta a fost dată în folosința gospodăriilor colective învecinate. Printre colectiviști se află de asemenea mulți pescari cu experiență ca Stănăgoi Constantin, Cioară Cornel, Cioară Alexandru și alții. Colectiviștii din Maglavit au înființat și o brigadă piscicolă împreună cu cei din Basarabi.

În vederea sporirii veniturilor bănești membrii gospodăriei colective din comuna Maglavit dau o mare importanță și dezvoltării creșterii animalelor.

Înainte de înființarea fermelor se mai găseau colectiviști care susțineau că nu este rentabilă creșterea animalelor. De fapt, ei se gîndeau cum să primească mai multe cereale în contul zilelor-muncă. Oamenilor li se părea la început că dacă au acasă mult grîu și porumb toate merg ca pe roate.

În scurt timp, colectiviștii au sporit numărul animalelor, ajungînd să aibă acum 1.480 oi, 36 taurine din care 10 vaci, 30 scroafe, un număr însemnat de purcei, 34 de porci la îngrășat plus 27 stupi, în afară de păsări. Desigur că numărul de animale este încă redus față de posibilitățile gospodăriei, dar un început bun a fost făcut. Anul acesta, colectiviștii din Maglavit au obținut peste 240.000 lei din sectorul zootehnic și din piscicultura. Din banii obținuți au putut primi numai ca avans cîte 7 lei la ziua-muncă.

Experiența cîștigată de colectiviștii din Maglavit în hrănirea și îngrijirea animalelor, în ultimii ani, merită să fie cunoscută și răspîndită.

Colectiviștii au chibzuit bine atunci cînd au hotărît să construiască pentru animale adăposturi igienice și trainice, folosind în acest scop și materiale din resurse locale. Ei au ridicat un grajd pentru 60 de vite, o maternitate pentru 30 de scroafe, coteț pentru 1.000 de păsări, un fînar cu o capacitate de 12 vagoane, silozuri sistematice etc.

De asemenea, merită să fie răspîndită experiența colectiviștilor în organizarea bazei furajere și în hrănirea animalelor. Ei au însilozat anul acesta 12 vagoane porumb, care împreună cu circa 20 vagoane tăiței de sfeclă asigură o bună hrănire a animalelor cu nutrețuri suculente. De asemenea, alte zeci de vagoane cu fîn de lucernă, paie, coceni etc. vor fi transformate în carne, lapte, lînă și alte produse. Ei folosesc aceste furaje în amestec și le dau animalelor pe bază de rații calculate de tehnicieni ceea ce duce la obținerea de producții mari la un preț de cost mai scăzut. Tot pentru a obține carne mai multă și mai ieftină, colectiviștii au crescut pe lîngă stîna de oi un număr mare de porci care au fost hrăniți pe lîngă zer și cu lucernă verde, economisindu-se astfel mii de kg. de concentrate. În felul acesta ei au ajuns să obțină la vîrsta de 2 luni purcei în greutate pînă la 18 kg. în loc de circa 12 kg. cît ajungeau înainte. De asemenea, în hrana porcilor ei au folosit și borhot de prune (de la cazanul de țuică) și tescovină de la întreprinderea Vin-Alcool, economisind și prin aceasta cantități însemnate de porumb și alte nutrețuri concentrate mai scumpe.

Un început bun și promițător în aplicarea metodelor zootehnice avansate există și în sectorul ovin.

Păcat numai că în gospodărie nu se dă atenția cuvenită creșterii vacilor.

Tot datorită lipsei de îndrumare din partea inginerilor și tehnicienilor colectiviștii au suferit pagube și în sectorul apicol. Anul trecut, gospodăria avea 50 de stupi, iar acum nu mai are decît 27, din cauză că atunci cînd culturile de rapiță au fost stropite cu substanțe insecticide, nimeni nu s-a gîndit că acestea vor putea otrăvi și albinele aflate în apropiere.

Colectiviștii din Maglavit au condiții prielnice pentru dezvoltarea creșterii vacilor, dezvoltarea apiculturii și îndeosebi pentru a crește un număr cu mult mai mare de rațe și giște folosind la maximum resursele naturale din baltă. Ei trebuie sprijiniți pentru a putea face din sectorul zootehnic una din ramurile cele mai rentabile ale gospodăriei, un adevărat izvor de venituri bănești.

Ing. B. TITUS

Oamenii BELȘUGULUI

Hăis Buligă, cea Plăvane!...

Carul o vreme merge pe valea Urluiului și cotește pe drumul tîrgului. Momaicină își potrivește brîul lat peste cămașa de tort și căciula pe fruntea pleșuvă. De departe îl zărește în tîrg pe Zalis. Grecul mic și bondoc aleargă dela un car la altul.

— Io fratica nu dau un ban mai mult. Una bănuța. Nu fațe bre, te dracu. Asta grîu este? Asta sorițoaică bre...

Momaicină vede roșu în fața ochilor. Îl ia cu amețeli. Carul ăsta de grîu e speranța lui! În el e cuprinsă liniștea unei ierni lungi și apăsătoare. Plata la percepție, capetele la bancă și poate o basma pentru Drina. Vorbele grecului îi ciupesc de inimă ca niște viespi. Abia bîiguie:

— Boierule, e grîu măgcat și-l curat ca aurul. Îndură-te și nu rîde de avutul nostru.

Oamenii se roagă, se jură, drămuiesc pumnii de grîu bat palma cu samsarii, rîd sau plîng după cum e cazul. Tîrgul Rușilor, cum i se spune prin partea locului, e marele eveniment al toamnei. Din tîrg, țăranii pleacă adesea mai săraci decît au venit. Samsarii cu gușile asudate și gîtițele uscate de vorbă, de pulbere și de sete, se adună seara la cafenea. La cafenea începe jocul de cărți.

★

În amurg, cireada s-a risipit pe ulițele satului. Tudor a rămas singur ca întotdeauna, la o răscruce. Domol, domol a pornit-o apoi în sus pe cîmpul de la 3 conace, voind să chibzuiască încă odată dacă-i bine să lase cireada. Alături cu drumul susura în liniștea serii un crac al Urluiului...

— Muiere, fă muiere... Hai neică, nu s-a mai încălzit căldarea?

Nu căldarea se încălzea, ci apa. Nu Mitriță avea să se spele, ci pe boi. Boii cei suri, luați de la tîrg acum șase ani.

Hîrști, hîrști, hîrști...

Nea boală!

Buligă, boul de hăis, cam da cu pițiorul. L-a învățat Stancu, feciorul al mare al lui Mitriță.

Hîrști, hîrști, hîrști...

Nea măi Buligă. Stai măi învață-te! Eheei, măi băiatule, acolo unde mergi tu acuma cine știe ce s-o alege de tine. Dar lasă, în fiecare seară am să viu să-ți dau grăunțe.

Palmele omului alintă grumazul puternic, ceafa bătucită și pulpele grele obosite ale boului. Un ceas întreg Mitriță a spălat boii. Îndelung, cu dragoste și casnă așa cum îl spălau pe el cînd era copil babele satului în ajun de rusalii. Cînd i-a înjugat și carul s-a urnit din curte Lina ar fi vrut să plîngă. „Dar de ce? Proastă sînt"...

Pe același drum s-a mai auzit și huruitul unei mașini. În poartă, la conacul cîștigat odată la cărți de Minică Belitoreanu, s-a stîrnit o leacă de freamăt.

— Vin. Uite-i că vin!...

Oamenii strînși în odaia de la casa mare s-au adunat în ușă. „Venea Filip. Soseau tovarășii de la partid." Din „Gazul" mititel ca o bijuterie a coborît un om, apoi încă unul. Unul voinic cu niște mustăți mari și sure. Oamenii s-au bucurat. Era de aici. De-al lor.

— Bine ai venit Mărine!

— Să trăiești mă!...

A început adunarea. Tovarășul venit de la raion odată cu Filip vorbea rar, cu privirile ațintite undeva, peste oamenii din sală. „Colectiva dumneavoastră o să ajungă puternică... Aveți de toate, pămînt bun la cîmp. Lacul și lunca Urluiului. Să vă puneți și livadă. Să vă faceți mai încolo o seră."

Mitriță asculta cu gura căscată. Vorbele tovarășului se potriveau cu gîndurile lui. „Parcă ar fi de la noi, așa de bine le cunoaște pe toate."

★

Minică Belitoreanu cîștigase la cărți o moșie de 1.600 de hectare. Moșia era și nu era mare. A lui Mihail Șuțu de pe Belitoreanca avea 14.000. Moșiile au fost mari. Ele s-au fărîmițat. 11 comune au fost împroprietărite pe raza Belitorilor. Ani de zile, pămîntul a trăit răzlețit. Roadele sale nu au mai fost strînse de ciocoi, dar nici n-au îndestulat casele oamenilor. De vreo cîțiva ani pămîntul a început să se adune. Se adună cu greu, dar se adună. Se face iar moșie. Dar ce fel de moșie? „Moșia mulțimilor." În fiecare toamnă pe valea Urluiului vin inginerii de la comasare. Au venit și în toamna aceasta. Nicolae Coman are și el pămînt. Mișu Momaicină mai puțin. Are în schimb pricepere. Știe să facă roate, putini, butoale. Pămîntul celor nou veniți se alipește la cele peste 650 de hectare ale gospodăriei. 100 de familii s-au unit în toamna aceasta cu colectiva. Au scăpat de griji. De multe griji. Grijile au crescut însă pe capul consiliului de conducere. Oamenii care vin au boi, au vaci. Trebuie adăpostite. Șoproane, grajduri, nutreț de rezervă. Filip, președintele, nu-și mai vede capul de griji. Nu se pierde însă cu firea. Nici nu întoarce spatele oamenilor care vor să vină în gospodărie, cum s-a spus nu de mult despre el. Le vorbește prietenos, le cere sfatul. Bine măi oameni buni, vă primim în gospodărie, trebuie să vă primim, dar unde adăpostim animalele, uneltele? Hai spuneți? O soluție se găsește. Colectiviștii cei noi propun să se ridice un grajd, să-l ridice ei din material local...

Filip se opri lîngă ușile largi care abia se montaseră cu o zi înainte. A mai slăbit Filip. Pungile de sub ochi sînt mai vizibile. Părul mai cărunt. I-a murit și o fată. A mai fost și bolnav. Nimic însă nu l-a urnit din treburile gospodăriei. Din cauza reumatismului își îndreaptă cu greu spinarea. Lîngă ușile grajdului cel nou sînt cîteva cuie risipite pe jos. Dacă ar fi un copil pe aproape l-ar chema să le adune. Nu e nimeni însă. Cu toții sînt plecați. Astăzi se termină ultimele lucrări în cîmp. Muncesc colectiviștii cu nădejde. Pe măsura muncii sînt roadele. Porumbul gospodăriei a dat aproape 8.000 kg. știuleți la ha. Asta-i umple inima de bucurie lui Marin Filip. Îi face să simtă mai puțin durerea din șale. Se apleacă și adună cuiele risipite. 3-4 cuie. Le pune în buzunar și apoi așează în stiva de lîngă gardul de lanțeți cîteva cărămizi rămase de la gardul cel nou. Treburile astea poate nici nu-s demne de luat în seamă de un conducător al unei gospodării cu o avere obștească ce trece de 3 milioane. Pe Marin Filip însă îl doare inima de tot ce s-a adunat în curtea asta. „Cui cu cui, așa le-am strîns pe toate", spune el la unele convorbiri cu vizitatorii gospodăriei. Pasul lui se îndreaptă spre crescătoria de rațe.

★

Pe drum vine o șaretă. O șaretă cu un cal alb. Drumul trece prin pruni. Prunii puși de colectiviști. Prunii de unde s-au scos 500 de vedre de țuică. Țuică în valoare de 90.000 de lei. Din șaretă se dă jos un om de înălțime potrivită. E tovarășul Goașă Stelică, secretarul raionului de partid Roșiori.

Noul venit își plimbă agale privirile prin curte, printre grajdurile și magaziile noi, printre căpițele de nutrețuri.

— E gata grajdul, tovarășe Filip?

— Gata! tovarășe secretar.

— Cîte vite pot intra în el?

— Păi, intra vreo 350 de capete...

— Dar maternitatea de scroafe?

— Și ea e aproape gata...

Cei doi mai discută despre cele 10 ha. pe care le-a avut gospodăria cu abutilon și care au adus 75.000 lei venit și despre cele 20 ha. cu ricin despre bumbac, despre sănătate, despre copii despre nunta feciorului lui Tudor Tudor și despre altele. La sfîrșit secretarul zise:

— Știi ce bătrîne, m-am abătut aicea mai mult ca să-ți văd sera. I s-a dus vestea. La Beuca se face crescătoria de pește a colectivei. La voi sera. Se interesează oamenii, mă întreabă. Ce să le spun dacă n-am văzut-o?...

— Bine. Să mergem pe acolo...

Sera apare în marginea bălților ca un palat din basme al primăverii veșnice. E cald în seră. Cald și miroase a mraniță, a vegetație crudă. Tudor Pătrușcă, grădinarul, s-a calificat de curînd în această meserie.

Goașă secretarul rîde, îl sfătuiește:

— Aici poți să montezi o poliță lungă, să pui ghivece pentru ardei iute. Dincoace poți să pui castraveți. Dincolo poți să pui flori. Tudor Pătrușcă ascultă.

— Știi, îi zise secretarul la urmă, să-ți spun un secret. În tinerețe și eu am lucrat în seră.

★

— Fă muiere, hai că-i rîndul nostru să aducem grîul și porumbul.

— Mă Haurică, nu hi prost. Nouă chile de porumb pe zi de muncă cu o mie de zile cîte avem fac aproape un vagon. Iar grîul, cinci chile la zi încă o jumătate de vagon. Unde-l pui? Să luăm întîi pătul.

Aurică Stoica cel care tăiase odată calupoadele s-a sfătuit mult cu muierea.

În zori Aurică a plecat la tîrg. A plecat pe același drum pe unde scîrțîise și carul lui Momaicină cel prădat odată de grecul Zalis.

Șareta cu calul cel roib, șareta secretarului s-a avîntat pe drumul pietruit spre oraș. Din față vin mai multe căruțe. Șareta își domolește mersul. Printre șirul de căruțe se vede legănîndu-se un pătul nou de nuiele. Secretarul întîlnise în ziua aceea trei pătule. Se uită mai atent să vadă stăpînul.

— Noroc tovarășe secretar!

— Noroc! Ce faci Aurică? De unde vii?...

— Mi-am cumpărat pătul tovarășe secretar. Să hiu al dracului, uite ce mai pătul. Țigan și cu pătul, dracu' a mai văzut.

Și Aurică a plecat cîntînd pe lîngă pătulul său, primul în istoria familiei lui de țigani.

N. TUDOR

Evenimentele externe

Coexistență pașnică! Intrecere pașnică!

Cuvintarea rostită de N. S. Hrușciov în ultima zi a lucrărilor sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S. constituie o cuprinzătoare analiză a situației internaționale și insuflă puternice speranțe întregii omeniri în crearea unor condiții favorabile pentru consolidarea păcii.

Sărbătorirea celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și consfătuirile de la Moscova ale reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești — care se înscriu în fruntea evenimentelor internaționale cele mai importante din ultimul timp — au demonstrat în mod convingător coeziunea tot mai strînsă a lagărului socialist și a întregii mișcări comuniste internaționale, pe baza ideologică a marxism-leninismului. Declarația consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste, precum și Manifestul Păcii adoptat la consfătuirea tuturor partidelor comuniste și muncitorești au o uriașă importanță istorică în lupta pentru pace în întreaga lume.

Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, toate țările socialiste promovează consecvent orientarea spre slăbirea încordării internaționale, spre încetarea „războiului rece" și a cursei înarmărilor, spre instaurarea unei păci trainice între popoare pe baza coexistenței pașnice a statelor cu orînduiri sociale diferite.

Cercurile guvernante ale statelor imperialiste promovează însă cu încăpățînare orientarea spre agravarea relațiilor dintre state, spre lărgirea și întărirea continuă a blocurilor militare agresive, spre continuarea cursei înarmărilor. Aceste cercuri, nețin ind seama de interesele popoarelor, nu vor să renunțe la orientarea agresivă în politica externă.

Noi — a arătat N. S. Hrușciov — spunem reprezentanților țărilor occidentale și în primul rînd S.U.A.: Aruncați la lada de gunoi a istoriei politica voastră „de pe poziții de forță" nerezonabilă care s-a compromis destul. Acolo îi este locul! Să rezolvăm problemele litigioase prin tratative pașnice și în mod lucid, fără dictat, să discutăm în condiții de egalitate în drepturi problemele care frămîntă omenirea, să excludem războiul ca mijloc de rezolvare a problemelor internaționale, să recunoaștem statu-quo-ul, adică să recunoaștem situația care s-a creat în lume și anume existența statelor socialiste și capitaliste, să nu ne amestecăm unul în treburile interne ale celuilalt.

In legătură cu recenta sesiune a Consiliului N.A.T.O., N. S. Hrușciov a spus printre altele: Trebuie salutată poziția acelor șefi ai guvernelor țărilor occidentale care au avut o atitudine aprobativă față de ideea preconizată în mesajele guvernului sovietic cu privire la o întîlnire a șefilor de state pentru discutarea problemelor internaționale actuale.

Noi sîntem realiști în politică și nu putem să nu ținem seama de faptul că în comunicatul sesiunii Consiliului N.A.T.O. sînt cuprinse declarații care nu se împacă în nici un chip cu cuvintele despre pace. Hotărîrea de a pune la dispoziția comandamentului suprem al forțelor armate ale N.A.T.O. proiectile balistice pe teritoriile statelor vest-europene, crearea de rezerve de focoase nucleare de luptă, de baze atomice și rampe pentru lansarea armei rachetă reprezintă o amenințare directă pentru cauza păcii. Ținînd seama de aceasta Uniunea Sovietică va lua măsuri în vederea întăririi capacității sale de apărare, a creării de mijloace necesare moderne, capabile să dea contralovituri nimicitoare în cazul cînd imperialiștii vor dezlănțui un nou război.

Vom face însă totul — a spus în încheiere N. S. Hrușciov — pentru ca anul 1958 să fie un an de pace, un an de declin sau lichidare totală a „războiului rece" pentru ca oamenii să trăiască fără a mai fi îngrijorați pentru soarta lor, pentru soarta copiilor, soțiilor și mamelor lor, pentru ca întrecerea între cele două sisteme să evolueze pe o bază pașnică, pe baza avîntului economiei și culturii, a satisfacerii depline a cerințelor materiale și spirituale ale omului.

Conferința dela Cairo

In capitala Egiptului, la Cairo, s-a deschis la 26 decembrie Conferința solidarității țărilor din Asia și Africa, la care participă reprezentanții a 50 de țări.

Menită să întărească și să lărgească temeliile solidarității afro-asiatice care au fost puse la Bandung în anul 1955, această conferință ia în discuție cele mai de seamă probleme ale situației internaționale din zilele noastre, ale păcii și securității popoarelor, ale luptei împotriva imperialismului, pentru libertatea, independența și egalitatea în drepturi a popoarelor, problemele extinderii colaborării economice și tehnice și a schimburilor culturale dintre țările din Asia și Africa.

In ultima vreme popoarele țărilor din Asia și Africa au început să joace un rol tot mai însemnat în arena politică mondială. Cei 1.700.000.000 de oameni care populează aceste țări au devenit o forță hotărîtoare în lupta pentru menținerea păcii în lume, în lupta pentru eliberarea popoarelor dependente și coloniale. Ei duc această luptă pe temeiul principiilor Conferinței de la Bandung și se bucură în marea lor luptă de sprijinul hotărît al întregului lagăr socialist.

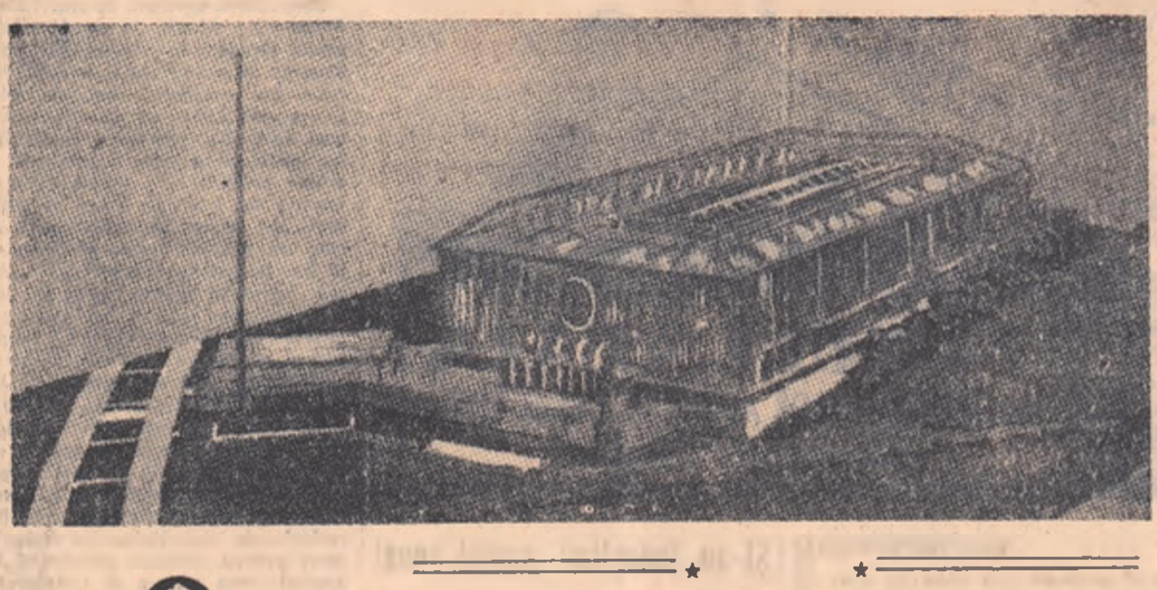
Lupta pe care o duc popoarele Asiei și Africii împotriva imperialismului și colonialismului e o luptă veche. Dar dacă mai înainte lupta aceasta era inegală, azi situația s-a schimbat din temelii. Trezite la viață de mersul nestăvilit al istoriei, aceste popoare își cer azi cu tărie drepturile și nu încape îndoială că pînă la urmă cauza lor va izbîndi, căci este o cauză dreaptă.

Conferința solidarității țărilor din Asia și Africa, ale cărei lucrări se desfășoară în aceste zile la Cairo, reprezintă, așa cum arăta nu de mult ziarul egiptean „Al Shaab", un simbol al unității și colaborării popoarelor din țările Asiei și Africii, care luptă pentru un viitor luminos.

Poporul romîn, care nutrește profunde sentimente de simpatie și prietenie față de popoarele afro-asiatice, sentimente ce și-au găsit expresia în înființarea Ligii romîne pentru prietenia cu popoarele din Asia și Africa, salută cu simpatie conferința de la Cairo și îi urează din toată inima succes.

FOTOCRONICA

U.R.S.S. la Expoziția universală din Bruxelles

Intr-un interviu acordat de curînd, I. C. Bolșakov, ministrul adjunct al Comerțului, a vorbit despre participarea Uniunii Sovietice la Expoziția universală din Bruxelles, ce se va deschide în aprilie 1958.

Pavilionul sovietic va avea o suprafață de 25.000 metri pătrați. Construit în stilul cel mai modern, din sticlă și aluminium, pavilionul va avea la intrare un obelisc înalt de 50 de metri pe care va flutura steagul U.R.S.S.

Intre altele, el va avea o sală de spectacole cu o mie de locuri, un restaurant care va servi mîncăruri naționale și mai multe standuri cu cadouri.

I. C. Bolșakov a adăugat că publicul va putea vedea, de asemenea, în pavilion machetele celor doi sateliți artificiali sovietici, iar pe terenul înconjurător, un avion de pasageri cu reacție TU—104.

Institutul naționalităților din Kunmin

Cea mai neobișnuită școală din lume se află la Kunmin, capitala provinciei Yunan din China de sud-vest. Pe platoul și în văile acestei provincii, izolate de lumea întreagă prin munți înalți, torente și mlaștini, trăiesc 20 de minorități naționale și 120 de sub grupări ale acestora. De mii de ani minoritățile Huei, Nași, Bei, etc. și-au păstrat limba și dialectele, superstițiile precum și înapoierea epocilor de mult apuse.

Timpul a stat în loc la Yunan! Dar în China, timpul n-a stat în loc. Cum putea fi adus oare socialismul în rîndul acestor minorități naționale? China nouă a găsit cheia pentru rezolvarea acestui proces de instruire și transformare cu adevărat revoluționar: Institutul Naționalităților din Kunmin. Acest Institut face din reprezentanții minorităților naționale oameni moderni, cetățeni ai statului socialist.

In afară de scris și citit în limba maternă, ei trebuie să învețe limba chineză ce se vorbește la Pekin, viitoarea limbă națională a Chinei. Absolvenții claselor de bază urmează apoi alte cursuri pentru a deveni tehnicieni agronomi, veterinari, cadre administrative etc.

Cuvîntarea tovarășului N. S. Hrușciov la închiderea Sesiunii Sovietului Suprem, reprezentînd un nou plan de pace propus puterilor occidentale, constituie o puternică lovitură dată cercurilor interesate în menținerea încordării internaționale.

— ...După ce că mă pun pe goană, el pretind că astea sînt propuneri pașnice.

(Desen de N. CLAUDIU)

De la SPUTNIK II la „MIRNAIA"

DUPĂ LANSAREA cu succes a celor doi sateliți artificiali, declarațiile savanților sovietici în legătură cu o apropiată lansare a unei rachete spre Lună au stîrnit un deosebit interes în lumea întreagă. De pe acum încă, Luna a început să fie considerată ca un al 6-lea continent, ce așteaptă vizita primilor exploratori pămînteni.

Cît de uriași sînt pașii pe care știința i-a făcut în scurtă vreme, se poate aprecia numai și după faptul că nu de mult (în anul 1822), un astronom german cu renume — Groethuusen — a anunțat descoperirea în mijlocul discului lunar a unui.. oraș. Astăzi, se știe aproape cu precizie care este înfățișarea peisajului lunar. „Mările", concentrate mai ales în emisfera nordică, nu sînt altceva decît uriașe bazine circulare pline cu lavă vitrificată. In jurul lor, lanțuri de munți și cratere. Suprafața scoarței lunare, foarte rapid încălzită de razele solare, înapoiază tot atît de repede căldura înmagazinată. Aceasta datorită faptului că pe Lună conductibilitatea termică este foarte slabă (de 1.000 de ori inferioară celei a solului terestru). In timpul eclipselor de lună, cînd umbra pămîntului acoperă piscurile de munți, temperatura coboară cu 140 de grade într-o oră.

Este deci greu de imaginat posibilitatea existenței vieții pe această planetă cu mări fără apă, cu munți măcinați de variațiile de temperatură și cu înălțimi unde vîntul nu suflă niciodată. Diferențele mari între temperatura zilelor și cea a nopților, faptul că o zi pe Lună este egală cu 15 zile pe pămînt, fac din această planetă un imens laborator natural.

Căldură să poți frige o friptură, frig să lichefiezi gaze ca oxigenul și azotul, vor face din Lună și un loc excepțional de prielnic pentru cercetătorii temperaturilor înalte. In același timp, cu toate că suprafața planetei este apărată de un „covor" de pulbere izolantă, ea este totuși supusă zi și noapte bombardamentului particulelor cosmice. Datorită acestui considerent, ea este deosebit de favorabilă instalării viitoarelor laboratoare de fizică nucleară.

In sfîrșit, astronomii vor avea prilejul să efectueze în voie cercetări pe Lună, lipsind stratul gros atmosferic ce înconjoară Pămîntul.

★

Nivelul tehnicii contemporane va permite — după cum s-a mai arătat — lansarea unei rachete interplanetare care în decurs de 5 zile să se apropie la mai puțin de 30.000 km de suprafața Lunei și să se întoarcă apoi pe pămînt.

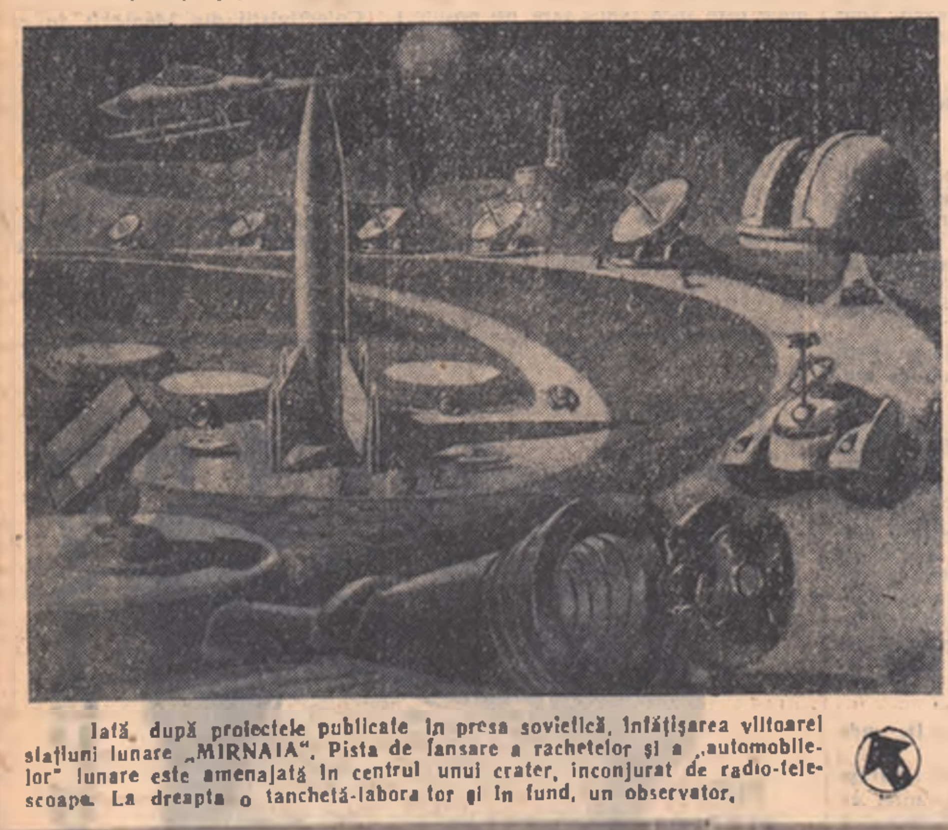
Cînd motoarele rachetelor vor fi perfect reglate pentru aceste distanțe imense, cînd vor fi pregătite cadre de piloți capabile să înfrunte diversele probleme ce se vor pune în timpul zborului, cînd vor fi create costume de scafandru pentru viața în vid, atunci în rachete și sateliți vor apare oameni. Sateliții și rachetele cu oameni vor putea trece de pe o traiectorie pe alta și să se apropie unele de altele. Oamenii vor putea ieși la suprafața aparatelor zburătoare și se vor crea — așa cum a arătat marele savant sovietic K. E. Țiolkovski — așa numitele „stațiuni cosmice". De pe aceste stații zburătoare vor putea pleca în călătoriile interplanetare navele cosmice. Trebuie arătat că zborurile în Lună, Marte și celelalte planete se vor face „balistic", adică fără motor, sub efectul forțelor de atracție.

S-au și prevăzut de pe acum de către savanții sovietici itinerarii pentru zborul spre Lună, cu o durată de la cinci zile la o zi. (numai într-un singur sens).

Probabil că pentru început, nesfîrșitele spații interplanetare vor fi cercetate cu ajutorul navelor cosmice teleghidate. Se crede, de asemenea, că primele zboruri spre Lună vor fi executate de rachete fără oameni, înzestrate cu diverse aparate funcționînd automat. Ele vor fotografia partea invizibilă a Lunei și vor transmite aceste fotografii pe pămînt.

Crearea diverselor mecanisme „robot" care vor putea ieși automat din rachete pe suprafața Lunei pentru a efectua diverse observații și a le transmite apoi pe pămînt este de acum o realitate.

Lansarea de pe pămînt a sateliților artificiali sovietici s-a efectuat cu succes. Viitorul apropiat ni-l va arăta pe om ca stăpîn al cosmosului.

Iată, după proiectele publicate în presa sovietică, înfățișarea viitoarei stațiuni lunare „MIRNAIA". Pista de lansare a rachetelor și a „automobilelor" lunare este amenajată în centrul unui crater, înconjurat de radio-telescoape. La dreapta o tanchetă-laborator și în fund, un observator.

De pe toate MERIDIANELE

● **IN REPUBLICA POPULARA CHINEZA** s-a obținut în acest an o recoltă de bumbac de aproximativ 1.640.000 tone, ceea ce înseamnă cu 125.000 tone mai mult decît în anul 1955, cînd s-a obținut o recoltă record la această cultură. E interesant de arătat cu acest prilej, că în anul 1936, cînd s-a obținut în China cea mai mare producție de bumbac din anii de dinainte de război, această cultură a dat o recoltă de numai 848.500 tone. Succesele obținute în prezent se datoresc avantajelor pe care le oferă agricultura cooperativizată.

● **INTR-UN ARTICOL** al lui James Mayers publicat de curînd în ziarul american „Socialist Call" se spune: „Un milion de muncitori agricoli pribegesc prin țară, trecînd de pe o moșie pe alta. Ei fac asta nu de dragul hoinărelii, ci fiindcă nu au altă alegere. Ei nu pot găsi nicăieri o muncă permanentă pentru o plată cît de cît îndestulătoare". Autorul articolului arată că acești muncitori agricoli și membrii familiilor lor „sînt transportați dintr-un sat în altul ca vitele, în camioane umplute pînă la refuz".

● **INGINERUL ADAMSKI** de la fabrica de ciment „Odra" din voievodatul Opolje (R.P. Polonă) a propus să se folosească în calitate de îngrășămînt mineral praful de ciment care se adună în electrofiltrele fabricii. Cercetările făcute la Școala superioară agricolă din Cracovia au arătat că acest praf conține pînă la 12 la sută oxid de natriu pur. S-a stabilit de asemenea că praful de ciment conține substanțe care fac să sporească procentul de albumine din plante.

● **ZIARUL „EL SIGLO"** din Chili, scrie că în această țară viața oamenilor muncii devine tot mai grea din pricina scumpetei în continuă creștere. Intr-o situație deosebit de grea se află țăranii și muncitorii agricoli. Așa cum arată același ziar, numai din raionul Pucon (departamentul Vilarica) peste 10.000 de țărani și muncitori agricoli au emigrat în Argentina din cauza mizeriei.

● **IN STATUL ILLINOIS** (S.U.A.) se fac experiențe pentru cultivarea unui soi de porumb pitic. Porumbul pitic dă un număr normal de frunze și știuleți de dimensiuni obișnuite, deși atinge o înălțime de numai 4,5 picioare (137 cm.). Acest soi este rezistent și poate fi plantat în rînduri mai înguste (pînă la 76 cm.). Pe plantațiile de porumb pitic buruienile sînt combătute cu mijloace chimice. Hibrizii acestui porumb însămînțați pe 10 loturi experimentale au dat recolte egale cu acelea ale porumbului obișnuit.

● **DUPA CUM RELATEAZA** ziarul englez „Manchester Guardian", în urma politicii de discriminare rasială pe care o duce guvernul Uniunii Sud-Africane și a persecuțiilor la care sînt supuși oamenii cu convingeri politice ce nu sînt pe placul autorităților, sistemul de învățămînt din această țară a ajuns într-o situație dezastruoasă. Mulți învățători își părăsesc postul și pleacă în alte regiuni din Africa. În prezent, în Transvaal de pildă, numărul învățătorilor este de două ori mai mic decît al posturilor existente.

Largi perspective pentru sporirea producției agricole

(Urmare din pag. 1)

Astfel, în cele 336 gospodării colective, vor lua ființă 60 de ferme de vaci cu lapte, 300 ferme de oi cu lînă fină și semifină, 250 ferme de porci și peste 150 ferme de păsări. Totodată, se vor mai organiza încă 200 stațiuni de montă artificială pe lîngă cele 100 pe care le avem acum, două centre de reproducție și combaterea sterilității, iar pentru îmbunătățirea raselor de animale se vor înființa 45 centre de selecție.

— Baza furajeră pentru animale și în special a furajelor masă verde a fost o problemă care cu greu se rezolva în anii trecuți. Cum se va rezolva de acum înainte?

— Pentru a asigura pe tot timpul verii masă verde necesară animalelor s-au luat măsuri ca în toate gospodăriile colective cu animale să se organizeze conveierul verde. In planurile de producție pe anul viitor s-a rezervat suprafața de 25.000 ha. necesară cultivării plantelor furajere pentru masă verde. Totodată s-au luat măsuri pentru reinsămînțarea izlazurilor slab productive.

— Dacă problema furajelor verzi este pe cale de a se rezolva, care va fi situația asigurării furajelor pentru animale în perioada de stabulație?

— Și aceasta va fi rezolvată favorabil. Se va pune accent mare pe însilozarea porumbului și a stufului existent din abundență. Resursele secundare din agricultură vor fi folosite rațional. Prepararea furajelor grosiere și fînurile se vor recolta și conserva în condiții optime.

— In regiunea Constanța există 33 S.M.T.-uri înzestrate cu mașini și unelte agricole suficiente. Ce măsuri s-au luat ca într-adevăr ele să devină un sprijin puternic în întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective?

— Vom mecaniza COMPLET următoarele lucrări: pregătirea solului, semănatul și recoltatul păioaselor, al porumbului și florii-soarelui. Celelalte lucrări ca prășitul, combaterea dăunătorilor se vor putea executa mecanic în procent de 90 la sută. In sectorul zootehnic mecanizarea va fi făcută 40 la sută.

— Așadar, cum va arăta agricultura regiunii Constanța în următorii trei ani?

— E greu de schițat în cîteva cuvinte viitorul agriculturii noastre în următorii trei ani. Cert este că agricultura regiunii Constanța se va distanța cu mult de agricultura individuală din trecut. Vom dezvolta mult cerealele de bază: grîul și porumbul. Producția de grîu va depăși cu 57 la sută pe cea obținută în ultimii 7 ani și cu 17 la sută pe cea obținută în 1957, iar la porumb ea va depăși cu 130 la sută pe cea obținută în ultimii ani.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1 București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".